

broj
9

Bernardin

Veljača, 2008.

Po
meni se zove
glavna ogulinska
ulica, izvrsna gim-
nazija, pa čak i...

Čekajte malo,
kneže! Kad se
govori o Ogulinu svi
najprije pomisle na
mene!
Đulin ponor!

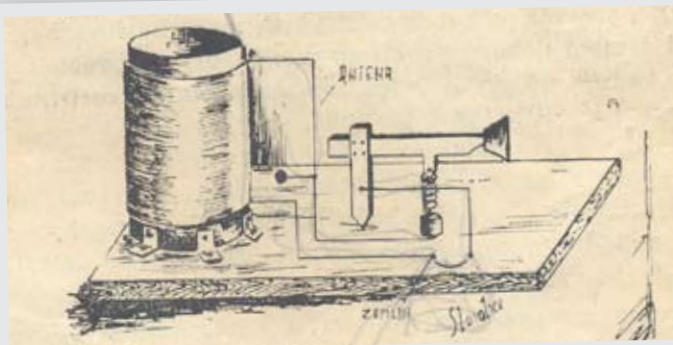
Pih!

Možda, ali
ovaj list se
ipak zove
Bernardin!

List učenika Gimnazije
Bernardina Frankopana
Ogulin

Riječ uredništva

POČECI GIMNAZIJSKOG LISTA Kako napraviti detektor?

U rukama upravo držite najnoviji, 9. broj našeg školskog lista Bernardin, no prvi gimnazijski list u gradu Ogulinu počinje se izdavati daleke 1953. godine. Imale smo priliku prolistati časopise omladinske gimnazije 'Naši problemi' iz 1953. i 'Goran' iz 1955. godine. U uvodima ovih listova posebno je istaknuta želja da list bude slika škole i doma i da postane glasilo cijelog ogulinskog kraja. Većinu tekstova u ovim listovima čine literalni radovi tadašnjih učenika, ali i komentari tadašnje političke situacije i aktualnosti u gradu i okolici kao što su npr. otvaranje tada nove kino dvorane, djelovanje ogulinskog amaterskog kazališta, otvaranje čitaonice u Ogulinu, gostovanje kazališta iz Karlovca.

No najviše nas je zainteresirao tekst jednog tadašnjeg učenika: 'Kako napraviti detektor?' uz kojeg se čak nalazi i slikovni prikaz postupka. Kroz usporedbu tadašnjeg i sadašnjeg lista razlike, naravno, postoje. Prije svega u tehničkom izgledu lista, ali i u načinu pisanja. Dok mi danas više težimo općoj informiranosti čitateljstva, tadašnje uredništvo prednost više daje literalnom stvaralaštvu i subjektivnim osvrtima.

Tihana Turković i Žanet Tadić, IV.a

SADRŽAJ

1. ŽIVOT ŠKOLE.....	3
2. GRAD.....	12
3. EKSKURZIJE I IZLETI.....	15
4. ZANIMLJIVOSTI.....	23

IMPRESSUM BERNARDIN

List učenika Gimnazije Bernardina Frankopana Ogulin
Broj 9 – veljača 2008.

IZDAVAČ: Gimnazija Bernardina Frankopana
ZA IZDAVAČA: Višnja Lipošćak, prof.

GLAVNE UREDNICE: Marina Paušić, Emilija Sekulić,
Žanet Tadić, Tihana Turković, Ana Župan, Anja Bernarda
Loos

UREDNIŠTVO: Maja Kašljević, Željko Mačić, Barbara
Juko, Dino Paušić

ODGOVORNA UREDNICA: Ksenija Maravić, prof.

NASLOVNICU OSMISLILA: Anja Bernarda Loos

INFORMATIČKA OBRADA: Marina Paušić, Tihana
Turković, Ana Župan

LEKTORI: Hrvoje Magdić, prof. i Blaženka Kurelac, prof.

GRAFIČKA OBRADA I PRIJELOM: KOREKT d.o.o.

TISAK:

ADRESA UREDNIŠTVA: Gimnazija Bernardina Franko-
pana

Struga 3, Ogulin

Tel. 047/531-982

E-mail: gimnazija-ogulin@ka.tel.hr

WEB: www.gimnazija-bfrankopana-ogulin.skole.hr

Dragi učenici, čitatelji Bernardina

Neki od vas sigurno su se već pitali što je sa školskim listom! Jer evo opet se promijenio termin njegova izlaska. Ako se sjećate, prošli broj za šk. god. 2005./06. imali smo već u prvom polugodištu, a ove godine već se zahuktalo drugo polugodište i Lidrano je pred vratima, a Bernardin tek sada pristiže. Ali nije to ništa strašno, ono što s nestrpljenjem očekujemo uvijek nam je draže.

Sigurna sam da su naši novinari prikupili mnoštvo podataka i zanimljivosti o događanjima u našoj školi koji su se dogodili od posljednjeg broja Bernardina. Na mnoge ste sigurno zaboravili pa je sada prilika da ih se sjetite.

Ono što smatram važnim za našu školu je da smo pred nekoliko dana završili projekt samovrednovanja rada škole koji se temeljio na rezultatima nacionalnih ispita za učenike prvih i drugih razreda opće gimnazije i četverogodišnjih strukovnih zanimanja. Do sada smo zadovoljni s uspjesima učenika i s postignućima u poboljšanju

uvjeta rada u školi. Ono što je pred nama i što od svih nas, i učenika i profesora, traži ozbiljnost i predanost poslu je provođenje probne državne mature s učenicima trećih razreda. Ako svi taj posao odradimo kako treba sigurno će i prava državna matura šk. god. 2008./09. biti uspješna.

Vjerujem da ste čuli da je naša škola odabrana za eksperimentalno uvođenje programa zdravstvenog odgoja u prve razrede, već ovo polugodište. I to je novost za školu. Nadamo se da će rezultati biti korisni svima, učenicima, roditeljima i odgojno-obrazovnom sustavu..

Evo dotaknula sam samo neke segmente školskog života, a o svemu ostalome što se dogodilo saznat ćete iz ovoga broja Bernardina. Svima želim uspjeh u školi i radosno življenje po onoj pomalo otrcanjoj, ali istinitoj izreci: Od kolijevke pa do groba najljepše je dačko doba!

*Sve vas pozdravlja
vaša ravnateljica
Višnja Lipošćak*

10. RUJNA - HRVATSKI OLIMPIJSKI DAN

Naši učenici i profesori priključili se obilježavanju milenijskom fotografijom u bijelim majicama

Citius, altius, fortius - ili za one izgubljene u prijevodu s latinskog: brže, više, jače - olimpijsko je geslo koje se 10. rujna 2007. moglo čuti i u našoj školi. Naime, na taj datum 1991. godine utemeljen je Hrvatski olimpijski odbor, a danas, 16 godina kasnije, u našoj školi je obilježen Hrvatski olimpijski dan. Hrvatski olimpijski odbor pokrenuo je novi program pod nazivom Hrvatski olimpijski dan u suradnji s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i sporta. To je program kojim se promiče sport i olimpirizam. Dugoročni cilj novog programa je masovno uključivanje građana u sportske aktivnosti, posebice djece i mladih, a zamišljen je tako da građani putem promidžbe dobiju poticaj za bavljenje fizičkim aktivnostima koje doprinose njihovom zdravstvenom i općem stanju. Tako su učenici naše škole, nakon prva tri sata redovne nastave, sa svojim razrednicima proširivali znanje o povijesti olimpijskih igara. Nakon toga su svi učenici i djelatnici naše škole u bijelim majicama, koje simboliziraju mir, prijateljstvo i sport, pozirali za zajedničku milenijsku fotografiju. Naravno, vrhunac našeg olimpijskog dana bile su sportske igre koje su organizirali profesori Božidar Sabljak i Radovan Saks. Održani su turniri u odbojci za djevojke i u košarci za dečke. Pobjednici košarkaškog turnira su Dario Marković, Marko Francetić i Branimir Palalić. U napetom odbojkaškom okršaju snage su odmjerile učenice pod vodstvom naših profesora tjelesnoga odgoja. Pobjedu su odnijele učenice pod vodstvom profesora Sabljaka. Čestitamo svim pobjednicima, ali ipak ne zaboravite: „Nije važno pobijediti, važno je sudjelovati!“

Tihana Turković, IV.a

Bio je to pravi sportski dan

RADIONICE – TRGOVANJE LJUDIMA

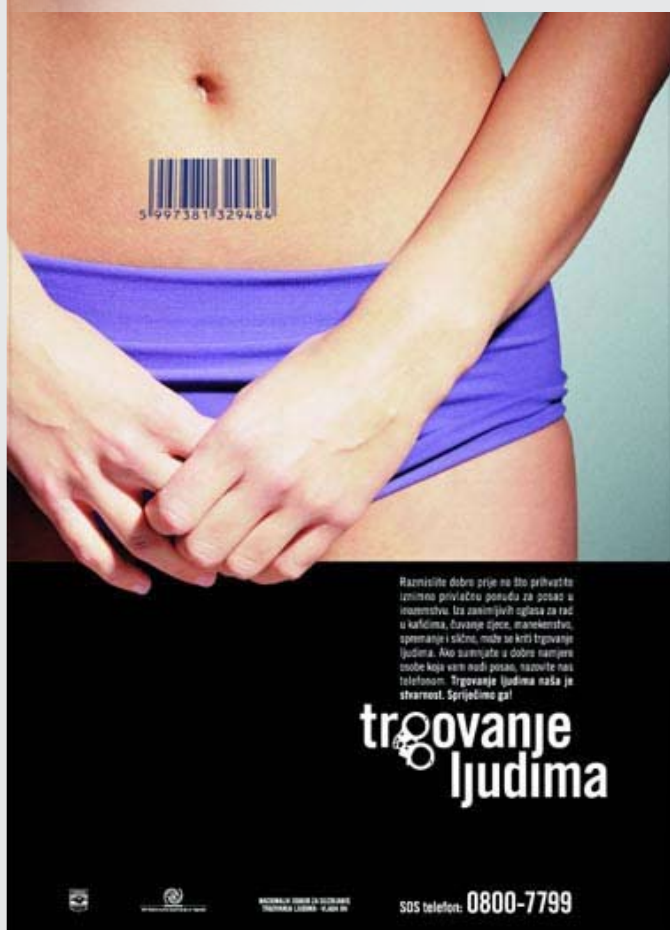
Udruga Korak iz Karlovca upoznala naše učenice s problemom trgovanja ljudima

Na poziv ženske udruge Korak iz Karlovca, 14. rujna 2007. godine pet učenica naše škole s profesoricom Dubić otišlo je na trening mladih edukatora o trgovanju ljudima. To su učenice: Maja Kašljević (III.a), Dolores Špehar (III.b), Romana Zorkić (III.c), Vedrana Šlat (III.d) i Merima Šuša (III.e). Osim nas na treningu su bili i učenici iz Duga Rese. Osim ovim problemom, Udruga se bavi nasiljem u obitelji i nasiljem nad ženama, a djeluje od 1998. godine. Upoznale samo se s problemom trgovanja ljudima jer smo dobile upute kako te radionice moramo odraditi u svojoj školi. Namjera je upoznati naše vršnjake s ovim procesom jer Hrvatska nije izuzeta od toga, a koliko je trgovanje ljudima prisutno kod nas bilo je pravo iznenađenje. Nismo mogle vjerovati da u našoj zemlji, koja je gotovo u središtu Europe, ima toliko trgovanja ljudima.

Članice Udruge su većinom žene, po struci su psiholozi, a kao treneri provode predavanja po školama i educiraju učenike o ovom problemu. Naš zadatak je bio da, kad se vratimo u svoje škole, educiramo ostale učenike. Predsjednica Udruge, gospođa Sadika Zvirkić, govorila nam je o nekim slučajevima s kojima su se oni bavili kao što je slučaj dviju Ukrajinke koje su dospjele u Karlovac ili slučaj šest žena iz Moldavije koje su upale u lanac trgovanja ljudima. Na odlasku su nam podijelili promotivne materijale da ih iskoristimo za naša predavanja u školi. Puno smo naučile, a pod jakim dojmom svega što smo čule povratak kući bio je ispunjen diskusijom i polemikama.

Maja Kašljević, III. a

Upečatljiv plakat koji upozorava na problem trgovanja ljudima

I naši učenici su se upoznali s tim problemom

Naša pedagoginja, profesorica Sanja Dubić, održala je po razredima radionice na temu trgovanja ljudima. Upoznala je učenike s tim sve većim problemom koji se pojavio zadnjih desetljeća kako u svijetu tako i kod nas. Radionica se sastojala od razgovora s učenicima te dokumentarnog filma, a zadatak učenika bio je izraditi plakate koristeći se dobivenim materijalima. Nakon održanih radionica profesorica Dubić bila je vrlo zadovoljna jer su učenici ozbiljno shvatili problem i pokazali veliki interes za tu problematiku.

Marina Paušić, IV. a
Ana Župan, IV. a

PREDAVANJE O SIGURNOSTI U PROMETU

Crveni križ organizirao je za maturante predavanje o sigurnosti u prometu u petak, 27. travnja 2007. Naši učenici, aktivisti Crvenog križa, su sudjelovali u ovom predavanju kako bi i sami podučili sudionike u prometu o pružanju prve pomoći u hitnim situacijama. Najprije je doktor Vitomir Saks govorio o tome koliko je opasno biti u prometu pod utjecajem alkohola i opojnih droga te naglasio da je veoma važno savladati vještine pružanja prve pomoći jer nam nekada mogu zatrebati. Učenici su se aktivno uključili u razgovor s voditeljicom tog predavanja, Marinom Petrović, i sudjelovali u demonstriranju vježbi prve pomoći. Saznali smo između ostalog pet osnovnih pravila koja treba primijeniti ako se nađemo u situaciji da možemo pomoći nastradalima u prometnoj nesreći :

1. Stanite! Možete pomoći!
2. Pazite na svoju sigurnost i ostanite smireni!
3. Omogućite ozlijeđenom nesmetano disanje!
4. Zaustavite krvarenje!
5. Pozovite 94 ili 92 !

Ana Župan, IV.a
Marina Paušić, IV.a

Marija pruža prvu pomoc

OPASNOST OD MINA JOŠ UVIJEK VREBA

Radionica Crvenoga križa

Predavanje na temu zaostalih mina održano je u našoj školi, a predavačica je bila Marina Petrović. Upoznala je učenike s opasnostima od mina te im približila današnju situaciju u Hrvatskoj. Cilj predavanja je naučiti ljude kako da žive s takvim opasnostima do dana kada će sva minirana područja biti očišćena. Pošto je postupak razminiranja dug i skup, predviđa se da će za to biti potrebno deset do petnaest godina. Svrha protuminskog djelovanja nije samo razminiranje nego i umanjeње rizika od mina te omogućavanje sigurnog život. Kako bi nam se povisila razina osvještenosti o opasnostima od mina, ovakva su predavanja potrebna i vrlo korisna.

Jedan milijun građana živi u 12 županija Hrvatske na području kojih ima ukupno 1174 četvornih kilometara minski sumnjivog ili miniranog prostora. Svaki četvrti stanovnik Hrvatske svakodnevno je izložen opasnosti od mina. Porazni podaci i zato budite oprezni!

Emilija Sekulić, IV. a

DARUJTE KRV!

Još jedna u nizu poučnih i zanimljivih radionica

Dana 22. listopada 2007. godine održana je radionica u organizaciji Crvenoga križa, pod vodstvom Marine Petrović. Cilj je bio potaknuti maturante (s obzirom da su oni uglavnom punoljetni) na dobrovoljno darivanje krvi. Upoznala nas je na koji način možemo darovati krv, koliko često se može dati krv i koliko dugo traje darivanje krvi. Naglasila je da se darivanjem krvi ne može dobiti AIDS niti bilo koja druga bolest jer je pribor kojim se vrši darivanje sterilan i za jednokratnu uporabu. Krv mogu dati zdrave osobe od 18 do 65 godina starosti. Muškarci mogu dati krv svaka 3 mjeseca, a žene svaka 4 mjeseca.

Upoznala nas je s načinom na koji možemo darovati krv, koliko često i koliko dugo traje darovanje krvi. Dobrovoljni, neplaćeni darivatelj krvi je osoba koja dragovoljno daje krv, plazmu ili druge sastojke krvi i zato nije plaćena ni u novčanom ni u nekom drugom obliku koji bi mogao biti zamjena za novac. Osnovna načela za darovanje krvi su: dobrovoljnost, anonimnost i solidarnost. Ovo su samo neki od razloga privremenog odbijanja darivatelja krvi:

- nizak hemoglobin, visoki ili niski krvni tlak,
- lakše akutne bolesti (hunjavica, prehlada)
- tetovaža i piercing
- žene za vrijeme menstruacije, trudnoće ili dojenja
- alkoholizirano stanje
- uzimanje antibiotike
- cijepljene osobe
- nakon primanja transfuzije
- nakon operativnih zahvata i sl.

Hrvatski Crveni križ vodi brigu o darivateljima krvi kojima se za darovanu krv uručuje simbolična priznanja. Oni koji su dali krv 100 i više puta primaju i visoka državna priznanja i odlikovanja koja se uručuju na Dan dobrovoljnih darivatelja krvi 25. listopada.

*Ana Župan, IV. a
Marina Paušić, IV. a*

TBC- BOLEST KOJA JOŠ UVIJEK PRIJETI!

Tuberkuloza je zarazna bolest od koje obolijeva, još uvijek, puno ljudi. Učenice Marija Paušić i Matea Magdić s profesoricom Ivanom Pleština pripremile su predavanje za učenike o toj bolesti. Kroz Power point prezentaciju s tim problemom upoznali su učenike IV.b razreda, a gošće na predavanju su bile Marina Petrović, članica Crvenog križa Ogulin te profesorica Sanja Dubić, naša pedagoginja. I ostale se razrede upoznalo s tom bolešću.

U školi je izložen veliki pano na tu temu kojeg su uredili naši učenici, aktivisti Crvenog križa. Na njega su stavili nekoliko obavijesti o tome što je tuberkuloza, kako se možete njome zaraziti i kako je spriječiti.

Možda ste mislili da znate sve o tuberkulozi, ali ipak ćemo izdvojiti neke podatke o toj bolesti:

- tuberkuloza je zarazna bolest
- tri četvrtine umrlih od TBC-a je u dobi od 14 do 45 godina starosti
- svake godine u Hrvatskoj oboli oko 2000 novih bolesnika
- klice TBC-a prenose se kapljičnim putem, većinom kašljem i iskašljajem, govorom i poljupcem zaraženog bolesnika
- neliječeni tuberkulozni bolesnik, u čijem se iskašljaju nalaze klice TBC-a, godišnje u prosjeku zarazi 10 do 15 ljudi
- širenje klica TBC-a u organizmu može se ograničiti cijepljenjem BCG vakcinom (oslabljenom klicom goveđe TBC), ako je izvršeno prije zaraze klicama ljudske tuberkuloze

*Marina Paušić, IV. a
Ana Župan, IV. a*

Marija i Matea- voditeljice radionice

ŠKOLA ANIMIRANOG FILMA

Učenici napravili svoj prvi animirani film

Tijekom zimskih praznika učenici naše škole te osnovnih škola iz Ogulina sudjelovali su u radionici animiranog filma. Iz svake škole odabrano je četvero učenika, tako da su samo neki od nas imali mogućnost sudjelovati u tom programu. Pošto se mi po prvi puta susrećemo s tim načinom animacije sve nam je izgledalo vrlo teško i komplicirano. Učenice iz naše škole predvodio je profesor hrvatskog jezika Mihael Mužević. Prvi susret imali smo zadnji dan nastave kako bismo razradili ideju i osmislili naslov našeg crtića. Svaki od nas je imao drugačiju ideju, a kako bismo svi bili zadovoljni uklopili smo te naše ideje u jednu jedinstvenu. Voditelj radionice Vjekoslav Živković upoznao nas je sa načinom rada i upotrebom svih sprava za izradu animiranog filma. Iz naše škole sudjelovale su tri učenice: Iva Rupčić, Bernarda Anja Loos, te moja malenkost. Uključujući nas, u izradi filma sudjelovalo je 8 učenika različite dobi i različitih mogućnosti crtanja. Budući da nas je bilo puno, morali smo se podijeliti u dvije grupe. Radionica je

trajala četiri dana, a mi smo uspješno izradili čak dva crtića. Prvi crtić koji smo izradili zove se Novogodišnji sudar i vezan je uz blagdansko vrijeme. Drugi crtić je osmislio upravo naš profesor, a govori o problemu sadašnjice: nasilju. Nazvali smo ga Uhvaćen u zaleđu. Iako oba crtića traju vrlo kratko prvi 3, a drugi 2 min. nama je trebalo jako puno vremena da nacrtamo sve pojedine faze pokreta. Morali smo raditi svi zajedno: dok jedan crta, drugi briše, a treći usnimava crteže u računalo. U cijelu radionicu bilo je uloženo puno truda i zabave od strane učenika, profesora i voditelja. Bez obzira na to što smo se morali dizati u devet sati u jutro tijekom praznika bilo je vrlo zanimljivo i poučno. Naučili smo nešto novo, upoznali neke nove ljude, međusobno se družili i dokazali da nisu važne godine i umijeće crtanja nego složenost i strpljenje svakog od nas. Crtići su prikazani u sklopu događaja Noć muzeja 2008. godine.

Nadam se da ću iduće godine opet sudjelovati u novoj radionici i tako steći nova iskustva. Danas kad moj mlađi brat gleda moj crtić uvijek ponosno sjednem uz njega i prisjećam se tih nezaboravnih dana.

Iris Kojčin, 1.a

Dramska skupina Bernardin

Žalosna je činjenica da u našoj gimnaziji, uz toliko kreativnih i perspektivnih učenika, ima tako malo načina na koje se te kvalitete mogu iskazati, što zbog nedostatka organizacije, što zbog teškoća u pokretanju slobodnih aktivnosti. Nitko ne želi početi jer već i vrapci na grani znaju da je «svaki početak težak», pa čemu se onda mučiti... Vrlo rijetki shvaćaju bit te izreke: nije sve tako crno, bitno je krenuti.

Dokaz su nekoliko „naivnih“ kulturnjaka koji su pokrenuli malu dramsku skupinu koja nosi ime kao i sve drugo u našoj školi. Nije to nikakva ozbiljna grupacija, zaključit će profesorica Sunčica Pauković i profesor Mihael Mužević, smioni osnivači „neviđenog“ u Gimnaziji Bernardina Frankopana. I tako su malim koracima od osnivanja, u jesen 2006., preko prvog nastupa na Danu škole, stigli do državnog natjecanja «Lidrano» u proljeće 2007.

Može se reći da je početak težak, ali baš i nije. Teže su okolnosti. Recimo, prijavite se na Lidrano na razini županije. Sakupljate se utorkom na probama, improvizirate rekvizite, čekate sat vremena pred kino-dvoranom jer se vaš termin poklapa s terminom neke osnovne škole zbog greške nečije administracije, gladni ste i žedni i imate malo vremena, ali nije to opet ni toliko strašno... Čak je i simpatično. A još je simpatičnije kad dođete na to Županijsko natjecanje u Karlovcu i morate vući televizor (važan element u predstavi) iz obližnje kavane, za što ste dozvolu dobili na temelju same bizarnosti situacije. Iako ne znate idete li na državno natjecanje ili ne, jer neki žiri mora izabrati između pobjednika iz dvije županije, na lokalnom radiju vas već doživljavaju kao moralne pobjednike dok izgovaraju neku iskrivljenu verziju vašeg imena.

Za Lidrano je pripremljen i izveden dramsko-scenski izraz Big sister po dramskom tekstu profesora Muževića. Tekst je satira i kritika današnjeg društva u kojem mediji odnose pobjedu pred stvarnošću, a ljudi ih bezrezervno prihvaćaju. Zvuči strašno? Ozbiljno? Tema jest takva, ali u prikazu ipak prevladavaju komične situacije i životopisni likovi. Koliko je to bilo uspješno, pročitajte u izvješću s državnog natjecanja.

Ana

Mihaljević

Dramska grupa u pripremi...

DAN ŠKOLE

Skeč je sve rekao

Ove godine proslavili smo Dan škole skromno i neobičajeno. Uz otvorenje radova na nadogradnji školske zgrade, učenici dramske grupe skečom su na duhovit način prikazali polaganje kamena temeljca. Uskoro očekujemo četiri nove učionice s novom zbornicom i hodnikom koji će povezivati obje zgrade. Za dobru atmosferu zaslužni su učenici Bernarda, Iris, Ivona, Mario, Domagoj i profesor Mihael Mužević. Publika se od srca nasmijala našim glumcima amaterima.

Anja i Žanet

...i za vrijeme skeča

Na natjecanju u Zagrebu

POGLEDAJ, I JA ŽIVIM PORED TEBE

Projekt na koji smo ponosni

Dobrotvorni koncert u sklopu projekta

U sklopu Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo dvanaestučenika trećih razreda gimnazije s profesorom sociologije Hrvojem Magdićem, odlučili su se za izradu projekta pod nazivom Pogledaj, i ja živim pored tebe. Odabir ove teme, koja bi trebala više senzibilizirati građane grada Ogulina za potrebe osoba s invaliditetom te pokrenuti gradsku upravu u rješavanju nekih problema vezanih za ovu skupinu, povezana je s bivšom učenicom naše škole Tinom Kosanović, koja se kreće pomoću invalidskih kolica. Projekt je prvi put predstavljen na Smotri projekata osnovnih i srednjih škola u Zagrebu kao završni čin niza aktivnosti koje su se događale tijekom posljednjih mjeseci, a dobili smo pohvalu za odabir teme i odličnu prezentaciju. Savjet za europske integracije Karlovačke županije dodijelio je 1. mjesto ovom projektu za najbolje djelo na temu europskih integracija u konkurenciji više radova osnovnih i srednjih škola Karlovačke županije. Učenici koji su za to zaslužni su: Tamara Herman, Žanet Tadić, Ivana Rupčić, Slavica Perković, Monika Turkalj, Monika Turković, Matea Magdić, Matea Bertović, Blaženka Cindrić, Marko Francetić, Željka Maravić i Petra Božičević. Ali, krenimo redom.

Izrada projekta traži točno određene korake pa smo prvo krenuli s anketom kako bi ispitali građane i svoje vršnjake koliko znaju i što misle o potrebama i položaju osoba s invaliditetom u našem gradu. Nakon toga slijedio je razgovor s predstavnicima Udruge roditelja djece s posebnim potrebama i Udruge slijepih i slabovidnih osoba kako bismo istražili probleme ovih skupina i dobili cjelovitu sliku trenutnog položaja osoba s invaliditetom u gradu Ogulinu. Slijedilo je fotografiranje

neprilagođenih prilaza za invalide zgradama u kojima se nalaze važne institucije i ustanove, kao što su zgrade gradske uprave, primarne zdravstvene zaštite, gradske knjižnice, doma za stare i nemoćne te prilazi školama i sportskoj dvorani. Prostorije u kojima djeluju invalidne osobe također su do nedavno bile u zgradi s neprilagođenim prilazom. No, zabilježili smo i neke pozitivne pomake u gradu kao što su ukošeni rubnici za lakše kretanje invalida te veći broj parkirnih mjesta sa znakom za invalide. Proučili smo ustav i zakonske odredbe koje se odnose na osobe s invaliditetom te pratili sve događaje vezane za taj problem pa tako i dva poučna predavanja u našoj školi. Jedno predavanje je bilo namijenjeno profesorima, a drugo učenicima koji su dobili informacije o postojećim udrugama invalidnih osoba u Županiji i oblicima pomoći tim osobama u koje se mogu i sami uključiti kao volonteri.

Nakon niza razgovora i intervjuja koje smo obavili s odgovornim osobama iz gradske uprave, slijedile su konkretne humanitarne akcije za pomoć osobama s invaliditetom. Pred Božić organizirali smo radionicu u suradnji s Crvenim križem na kojoj smo izrađivali ukrase za bor, a novčana sredstva dobivena prodajom tih ukrasa uplatili smo na račun već spomenutih udruga. Zatim smo organizirali tribinu na kojoj je gošća bila gospođa Mirjana Dobranović, predsjednica HSUTI i izradili letak kojim smo ukazali na zanimljiv način na poteškoće s kojima se invalidne osobe susreću u gradu Ogulinu. Nakon tribine organizirane su radionice za učenike na tu temu. Svakako treba spomenuti i akciju prodaje UNICEF čestitaka i naljepnica Caritasu u našoj školi, a dio od prodaje išao je za ovaj projekt. Na kraju, održan je humanitarni koncert za potrebe osoba s invaliditetom na kojem su nastupile tri mlade ogulinske grupe: Centralno grijanje, No artist i Sirion. Odaziv je bio iznad očekivanja!

Uključivanjem u ovaj projekt naša dobit je višestruka. Sada znamo mnogo više o teškoćama s kojima se svakodnevno susreću invalidne osobe i zadovoljni smo svojim doprinosom u pomoći tim osobama. Osim toga, stekli smo samopouzdanje i shvatili da na neke stvari možemo utjecati ako za to imamo želju i volju i to možemo pretvoriti u veliki uspjeh ako se dobro organiziramo!

Marina Paušić IV.a
Ana Župan IV.a
Žanet Tadić, IV.a

Ekipa projekta

Škole kao promotori zaštićenih prirodnih vrijednosti

Naša škola uključila se u projekt Škole - promotori zaštićenih prirodnih vrijednosti čiji cilj je upoznati javnost sa zaštićenim područjima Karlovačke županije i njihovim posebnostima, mogućnostima njihovog održivog upravljanja i korištenja kroz turističku promidžbu Županije, te s problematikom zaštite prirode općenito. Odabrano je devet zakonom zaštićenih dijelova prirode, koji spadaju pod djelatnost Javne ustanove za upravljanje zaštićenim prirodnim vrijednostima Karlovačke županije te je za svako područje odabrana po jedna škola sudionica projekta. Našoj školi dodijeljeno je prirodno područje planine Klek, a naši učenici, uz pomoć profesora, istražili su njegovu floru i faunu. U projektu su sudjelovali profesori: Ivana Pleština, Dražen Rebernišak, Livija Brozović te učenici Filip Cindrić (II.b), Melissa Prebeg-Puškarčić (III.a), Lana Stjepanović (III.a), Katarina Salopek (IV.d), Marina Stipetić (IV.d). Učenici su tijekom školske godine 2006./07. održali terenski rad unutar zaštićenog područja i osmislili informativni letak koji će biti iskorišten u turističke svrhe grada Ogulina. Također je na Kleku postavljena tabla koju su sami osmislili.

Marina Paušić, IV.a
Ana Župan, IV.a

UPOZNALI SMO TOUNJ NA NOVI I ZANIMLJIV NAČIN

Na satu povijesti

Profesor Antun Samsa opet nas je ugodno iznenadio. Na satu povijesti hotelijersko-turističkog smjera (III.d) dogodilo se nešto vrlo zanimljivo. Kada smo kao novinarkе pozvane na sat, znale smo da je riječ o predstavljanju Tounja i ništa više od toga. Ušle smo u razred i ugledale djevojku u narodnoj nošnji tounjskog kraja i osjetile, ni više ni manje, miris pravog tounjskog sira. A zašto sve to? Naime, profesor Samsa htio je sat povijesti održati drugačije i zanimljivije nego inače pa je predložio učenici Jasmini Paher da razredu predstavi Tounj na drugačiji način.

Tako smo saznale da je Tounj nastanjen već u VII. stoljeću i da ga je osnovao Stjepan II. Frankopan Ozaljski. Prvi naziv je THOWIN, a kasnije THOWANSKA PECH (Tounjska peč). U Tounju je 1873. godine nastao kamenolom te veća

Naša Ane i tounjski sir

Jasmina je sat učinila zanimljivim

eksploatacija kamena prilikom otvaranja pruge Rijeka - Karlovac. Kasnije je osnovano poduzeće "Granit" koje je promijenilo naziv u "Temelj", a na kraju je dobilo današnji naziv "I.G.M Tounj" (Industrija građevinskog materijala). Jedna od prvih cesta koje su nastale u Hrvatskoj, Jozefinska cesta, prolazi kroz Tounj.

Nakon polusatne prezentacije Jasmina nam je otpjevala „tounjsku himnu“ te nas počastila finim sirom. Potrudila se da prezentacija bude spoj dobre hrane, dobrog pjevanja i dobre atmosfere koju bi svakako trebalo ponoviti. Zato pohvaljujemo sve koji su sudjelovali u tome da nam sat ostane u lijepom sjećanju, a pogotovo profesora Samsu koji je to osmislio.

Žanet Tadić, IV.a
Marina Paušić, IV.a

Napredna nastava iz psihologije

Od ove školske godine počela se održavati napredna nastava iz psihologije koju održava profesorica Helena Štrucelj. Evo nekoliko informacija koje vas možda potaknu da se i vi odlučite postati članom ove grupe.

1. Što Vas je potaknulo da uvedete dodatnu nastavu iz psihologije?

Iskreno, ravnateljica mi je ponudila dodatnu nastavu na početku školske 2007./08. godine. To me razveselilo jer smatram da je jedan sat nastave psihologije tjedno premalo da bi se obradila sva zanimljiva i važna područja. Stoga je ovaj dodatni sat vrlo vrijedan.

2. Koliko učenika se uključilo u nju?

Uključilo se pet učenica iz drugih i trećih razreda gimnazije.

3. Jeste li zadovoljni odazivom učenika i tolikim zanimanjem za psihologiju?

Pa, pet učenica baš i nije velik broj. No, ako tih pet učenica zaista zanima psihologija i područja koja se ne stignu obraditi na redovnim satovima, to je više nego dovoljno.

4. Je li to ujedno i priprema za fakultet psihologije?

U neku ruku jest, upravo zbog proširivanja redovnog opsega gradiva. Osim toga, zainteresirani učenici mogu dobiti i neke informacije o samom fakultetu. Sljedeće godine planiram pojačano obrađivanje gradiva, a manje pisanje referata učenika. Cilj je usavršiti poznavanje sadržaja psihologije za buduće studente.

Ana Župan, IV.a
Marina Paušić, IV.a

Možda su novine bile važnije od nas

HRVATSKI SABOR

Saborski zastupnici nezainteresirani za svoje birače

Početak listopada organiziran je već tradicionalni odlazak maturanata u Hrvatski sabor, pod vodstvom profesorice Ljiljane Gračanin. Odmah po dolasku gospođa zadužena za odnose s javnošću odvela nas je u saborsku vijećnicu gdje se upravo održavala sjednica. Imali smo sreće jer smo ondje, zbog glasovanja, naišli na nešto veći broj saborskih zastupnika koje smo inače imali prilike vidjeti samo na televiziji. Nakon toga uslijedilo je polusatno predavanje o povijesti i ulozi Hrvatskog sabora. Iako je rečeno da ćemo imati prilike postaviti pitanja zastupnicima iz naše izborne jedinice, to se ipak nije dogodilo. Usprkos tome što su unaprijed bili obaviješteni o našem dolasku, nitko od zaduženih zastupnika iz 7. izborne jedinice nije se pojavio na dogovorenom susretu s nama. Valjda su zaboravili da ove godine većina maturanata ima pravo glasa, da i o nama ovisi njihov zastupnički mandat.

Tihana Turković, IV.a

Kako je biti „važan“ maturant?

Zapravo je lijepo biti maturant, na stranu sve obaveze i rokovi. Školska godina kraće traje, profesori, iako vidno zabrinuti, već lagano dižu ruke od vas i puštaju vas na miru, a svako toliko vam u razred uleti nevladina organizacija GONG. Zdušno navale na prosvjetljivanje naših mladih glava uglavnom zbog toga što gotovo svi imamo navršeni 18 godina, a time i pravo glasa na izborima (izbori su jedna od njihovih domena). Nama dobro dođe, jedan sat ispitivanja manje!

Prilikom prvog posjeta tema je bila «Prvi put biram», a najnovija radionica je bila o pridruživanju Europskoj uniji pod nazivom «Europska Unija?». Uspostavilo se, ne samo da mi imamo malo pitanja (uz već gotovo frazu «Ako imate kakvih pitanja, samo pitajte!») već i da u Europskoj uniji teče med i mlijeko i da će nam tamo biti super. Zvuči čudno? Ne, ako znate da nam se na svako pitanje odgovaralo diplomatskim polu-odgovorima pa smo ubrzo i izgubili volju za postavljanjem istih. Ali, ni to nije sve! Ako okrenete velikodušno darovan prospekt o prethodno spomenutoj temi, možete malo bolje pogledati i pročitati na dnu posljednje stranice sitnim slovima napisano da taj projekt financiraju Europska unija, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa i Veleposlanstvo Kraljevine Norveške u Republici Hrvatskoj (?!).

To je sve divno i krasno, ali koji je zapravo cilj takvih govoranica? I na radionicama i u brošurama naglašavaju: «Ne dozvolite da vama netko nameće svoje stavove – izgradite svoje vlastite!», govoreći pritom o iskrivljenoj slici koju nam pružaju mediji, razne emisije i rasprave i pozivajući se pritom na poznavanje nečega kao temeljnoj postavci za sudjelovanje u tome. I tu nemam što prigovoriti, jer su tu potpuno u pravu, ali ne mogu razumjeti kako mogu nakon takvog moraliziranja oni sami pričati bajke! Od kakve su koristi sve te lijepe vijesti i dobre strane ako nam se ne pokaže i ona lošija strana koju ima svaka, ali baš svaka medalja.

Europska unija je tu, pred vratima. Zatvorenim ili otvorenim, ovisi samo o nama i načinu na koji mi doživljavamo svoju budućnost i sebe. Je li neka odluka bila loša ili dobra sa sigurnošću nam može pokazati samo vrijeme, a povećati mogućnost da smo ispravno odlučili mogu jedino politički korektni i realne radionice koje će nam otvoriti oči, a ne samo pokušati odvratiti našu pažnju kao da je to neka nevažna tema koja nema veze s nama.

Ana Mihaljević

WEB STRANICA NAŠE ŠKOLE Kritike i pohvale

Jeste li ove školske godine posjetili web adresu:

www.gimnazija-bfrankopana-ogulin.skole.hr? Ako niste, svakako to učinite! Naime, službena web stranica naše škole doživjela je transformaciju. Dizajn stranice se potpuno promijenio. Plavo-žutu kombinaciju boja, zamijenila je sivo-bijela kombinacija, što je, moramo primijetiti, ipak bolji odabir. No, iako je prošlo već više od pola školske godine, stranica je još uvijek više-manje prazna! Tako da u prosincu na našoj web stranici niste mogli saznati nešto više o nastavi (predmeti, smjerovi, slobodne aktivnosti...), a kutak za roditelje bio je potpuno prazan. Niste mogli nabaviti čak ni podatke o kontaktima.

Na obnovljenoj web stranici možete pronaći Forum na kojem učenici mogu dati svoje prijedloge i komentare za bolju školu. Nažalost, zbog slabe posjećenosti stranice, ostalo je pitanje je li taj forum uopće u funkciji. O slaboj posjećenosti službene stranice škole govori i anketa. Na pitanje: „Jeste li počeli učiti?“, koje se na stranici našlo još u rujnu, do prosinca je odgovorio samo jedan učenik i to: „Nisam još, ima vremena!“. Ipak, o tome da stranica nije u potpunosti zaboravljena svjedoče novosti. Glavni događaji koji su obilježili prošlo polugodište zabilježeni su na stranici. No, smatramo da bi nešto opširniji tekstovi, bolji raspored prostora i slika, ali i novosti i zanimljivosti iz svakodnevnog života škole, povećali posjećenost stranice.

Drago nam je što vidimo napredak na stranici, no nadamo se da će naše dobronamjerne kritike utjecati na poboljšanje stanja na stranici naše škole te na veći doprinos učenika pri nastajanju iste.

Tihana Turković, IV.a

ŽUPANIJSKO I DRŽAVNO NATJECANJE IZ HRVATSKOGA JEZIKA

Gala Grba zauzela 3. mjesto u državi

Županijsko natjecanje iz hrvatskoga jezika održano je u petak, 3. ožujka 2007. godine u karlovačkoj Gimnaziji. Naša škola može biti veoma zadovoljna jer iz naših je redova županijska prvakinja u konkurenciji prvih razreda. Riječ je o učenici I.a razreda, Gali Grba, koja je sa 77% riješenosti testa uvjerljivo zauzela prvo mjesto među osam natjecatelja. Željko Mačić iz istog razreda sa šest bodova manje zauzeo je drugo mjesto, koje dijeli s učenicom škole domaćina, dok je Inka Kirasić (opet iz I.a) bila četvrta. Zadovoljni možemo biti i plasmanom Ivane Rupčić iz III.a kojoj je ovo već treće natjecanje iz hrvatskoga jezika. Zahvaliti na ovim uspješnim rezultatima moramo prvenstveno našem profesoru Hrvoju Magdiću koji je uvijek uspijeva odvojiti vremena za našu pripremu. Prigovore moramo uputiti Gimnaziji Karlovac na katastrofalnoj organizaciji. Oni učenici koji nisu željeli pod kišobranom šetati Karlovcem, bili su prisiljeni skoro pet sati gledati projekcije filmova koji su se već odavno našli i na DVD-ima i na TV ekranima. Dosta se kasnilo i s konačnim proglašenjem rezultata – gotovo pedeset minuta, a i povjerenstvo je svugdje nalazilo izlike za nepriznavanje pojedinih zadataka citirajući stručnu literaturu do koje učenici gimnazije mogu vrlo teško doći. Sve ovo ne može ipak pokvariti naše zadovoljstvo postignutim rezultatima, a iskreno vjerujemo kako će ga s nama podijeliti profesori i ostali učenici.

Gala je, zajedno s mentorom, profesorom Hrvojem Magdićem, sudjelovala na Državnom natjecanju koje je održano u Poreču od 17. do 21. travnja 2007. Vratili su se vrlo zadovoljni, s osvojenim trećim mjestom. Na natjecanju je sudjelovalo 30-ak natjecatelja u kategoriji prvih razreda, a ukupno oko 350 učenika i profesora. Odmah po dolasku u Poreč, natjecatelji su smješteni u hotel Zagreb. Navečer su organizatori priredili večeru i svečano otvorenje u hotelu Pical. "Doček je bio vrlo srdačan i svidio nam se. Bila je to prva prilika da se, nakon smještaja po sobama, bolje upoznamo", kaže Gala, koja pohvalno govori o samoj organizaciji natjecanja. Natjecateljima su se obratili ugledni gosti među kojima i akademik Josip Bratulić i ravnatelj Zavoda za školstvo RH Vinko Filipović, a pozdravila ih je i predsjednica državnog povjerenstva. "Te večeri bila sam jako nervozna i zabrinuta", kaže Gala. Kasnije se pokazalo da su trud i zabrinutost urodili plodom. Naime, prvi neslužbeni rezultati natjecanja pokazali su da je Gala osvojila 4. mjesto, no nakon žalbe priznato joj je 75 bodova, čime je osvojila izvrsno 3. mjesto. Nakon testa uslijedila je opuštena atmosfera. Natjecatelji su u pratnji mentora posjetili gradiće Hum i Roč i razgledali Aleju glagoljaša, s kojom ih je upoznao akademik Bratulić. Pretposljednog dana boravka u Poreču natjecatelji su imali dosta slobodnog vremena koje su iskoristili za obilazak grada. Navečer je održano svečano proglašenje pobjednika i dodjela nagrada. Gala se s mentorom s istarskog poluotoka vratila zadovoljna plasmanom (na kojem joj i ovim putem čestitam) i gostoljubivošću Istrana. "Poreč će mi ostati u lijepom sjećanju, osobito njegovi antički spomenici", završava Gala, a o planovima za ovu školsku godinu odgovara diplomatski: "Vidjet ćemo." Na kraju je pohvalila mentora, profesora Hrvoja Magdića, koji je, uz Galu, najzaslužniji za izvrstan plasman naše škole na ovom natjecanju.

Željko Mačić, II.a

Enina priča i nije tipična. Povijest, priznaje, u početku nije osobito voljela, pa je u 5. razredu imala ocjenu dobar. Nagli interes javio se u 7. razredu zbog, kako kaže, politike koja se počela "uvlačiti" u gradivo povijesti, a kao izrazito zanimljivu ličnost ističe Stjepana Radića. Tada je sudjelovala na županijskom natjecanju gdje se (kaže uz osmijeh) i nije proslavila. No, njezina vremena tek su došla u 1. razredu gimnazije. Na nagovor profesora Samse počela je s priprema za školsko natjecanje, koje je, kao i županijsko, svladala bez problema. S uvjerljivih 93% riješenog testa plasirala se na državno natjecanje, koje je, kao i ona proteklih godina, održano u Bizovcu od 10. do 12. svibnja 2007. Natjecatelji i mentori bili su smješteni u hotelu "Termia" gdje je za njih priređen doček uz riječi dobrodošlice značajnih osoba iz prosvjetnog života Lijepa naše. Nakon formalnog dijela uslijedilo je nezaboravno noćno kupanje (morate probati!) i neprospavana noć koju, na vaše iznenađenje, nisu proveli samo učeći nego i upoznavajući se s vršnjacima iz drugih škola i županija.

Idućeg dana junakinja naše priče bila je od ranoga jutra na nogama. Najvažniji dio trodnevnog boravka u Bizovcu bio je ispit (a što ste drugo mislili?). Naoružana znanjem, i taj je dio brzo obavila, da bi se s olakšanjem mogla uputiti u jedan od najljepših dijelova na istoku naše domovine – Kopački rit. Izlet je, recimo, bio zanimljiv, iako više detalja od naše "rječite" povjesničarke nisam uspio dobiti. Po povratku u hotel stigli su i privremeni rezultati prema kojima je naša Ena bila šesta, što je i njezin konačni plasman. Nakon još jednog zanimljivog noćnog kupanja i ponovno slabo prospavane noći, sljedećega je dana održano svečano zatvaranje natjecanja uz dodjelu nagrada i priznanja najboljima. Zapažen je bio i nastup malih tamburaša lokalne osnovne škole nakon čega su se Ena i profesor Samsa s lijepim uspomenama na Bizovac i zadovoljni rezultatom mogli vratiti u naše krajeve. Još jednom: čestitke i samo tako dalje!

Željko Mačić, II.a

INTERVJU : profesorica Ivana Pleština

Noviteti u biologiji

Nakon dugogodišnjeg rada profesorice biologije Radmile Dadasović, u našu školu došla je, iz Splita, mlada i ambiciozna profesorica Ivana Pleština. Učenike je najviše očarala svojim mnogobrojnim pravilima koje marljivo mijenja iz tjedna u tjedan, ali i svojim splitskim govorom. Prihvatile smo se posla i odradile intervju s njom kako biste je bolje upoznali.

Ukratko nam se predstavite.
Dolazim iz jednog malog mjesta pored Splita, iz Klisa. Završila sam opću gimnaziju i PMF u Splitu, smjer biologija i kemija. Radila sam na recepciji ovo ljeto na Hvaru i kao turistički vodič na tvrđavi Klis.

Možete li nam ispričati neku anegdota iz gimnazijskih dana?

Pa bilo ih je mali milijun, ali meni najdraža je kad je većina razreda ponavljala test iz matematike. Uglavnom, ja sam iz tog testa dobila pozitivno, kao i nekoliko mojih kolega, pa su nam učenici koji su ga ponavljali bacali zadatke kroz prozor kako bismo ih mi riješili.
Nedostaje li Vam Split?
Dođem tamo s vremena na

Uvijek nasmijana Peja

vrijeme. Još sam bolje anegdote doživjela u vlaku putujući prema Splitu. Neki je luđak sjedio nasuprot mene i kopao nos, namigivao, oblizivao se i tako. Pričao je njemački i skrivao se ispod mog sjedala. Rekla sam kondukeru da ako ga ne izbaci van da ću ga ja natreskati.

Opišite nam svoje fakultetske dane.

Bilo je super, išli smo na predavanja samo na koja smo „tribali“, samo su nam vježbe bile naporne koje su par sati trajale, ali smo tijekom dana išli par puta na kavu. Vježbe iz kemije su bile naročito teške. Jednom sam vježbu od 4 sata morala ponavljati jer sam krive omjere stavila. Inače, bilo je veoma zanimljivo raditi u grupama jer tako nije bilo treme.

Kako je imati za cimericu kolegicu s posla?

„Lipo“ je to. Profesorica Bužonja me uputila u sve školske

Uspjeh Ene Gašparović na Državnom natjecanju iz povijesti

Prošlogodišnjim zavidnim rezultatima naše škole na županijskim i državnim natjecanjima uvelike je doprinijela i učenica II.a razreda, Ena Gašparović. Nakon izvrsnog rezultata na županijskom natjecanju, Ena nije zakazala ni na državnom – osvojila je odlično 6. mjesto u kategoriji prvih razreda gimnazije.

poslove i kako napisati plan i program. Ona je moj osobni turistički vodič i pokazala mi je sve ljepote Vašeg grada.

Jeste li zadovoljni opremljenošću škole?

Poprilično sam zadovoljna. Jako me veseli što ću imati svoj kabinet. Također je stiglo i pet mikroskopa tako da će nastava biti zanimljivija.

Imate li kakve simpatije prema kojem kolegi?

Nemam simpatija! Zašto Vi to mislite uopće. Svi profesori su mi odlični prijatelji s kojima i izlazim van. Nema ništa više od prijateljstva.

Svi su primijetili da se lijepo oblačite. Možete li nam odati gdje kupujete svoje "krpice"?

Ovo što nosim sam čak u Ogulinu kupila. Neke stvari koristim od mame, neki retro stil koji je ona nosila još kao curica. Po Splitu i Zagrebu također šopingiram. Ne volim nositi ono što svi vole, volim biti kreativna.

Jeste li imali tremu kada ste prvi put održali nastavu?

Prvi sat uopće nisam imala tremu, baš mi je bilo super. „Kakva je to kultura“? bila je prva rečenica koju sam rekla u II.a i IV.a. Kad su mi rekli da su oni zapravo najbolji razred, onda sam poludila.

Možete li nam nabrojati svoja najvažnija pravila?

Ne znam od kuda da počnem, ima ih mali milijun. Alergična sam na šaptanje, na prepisivanje, ne smije se dizati ruka ako sam već nekog prozvala, nema žvakanja pod satom, nema šaranja po klupi ili zidovima, nema slušanja muzike ili mobitela, nema jedenja i pijenja, bacanja papira kroz prozor i po razredu, nema markiranja. Nema ništa! Kazna za markiranje je puno teži test.

I na kraju recite nam Vašu poznatu poštalicu.

I don't care i nije me briga!

Ana Župan i Marina Paušić, IV.a

sretna sam što sam ga prošla. Cilj koji sam si za sada zadala je rješavanje nesuglasica. Mislim da je najbolje sve mirno riješiti i biti na čisto.

Koje kvalitete tražite u prijateljima?

Otvorenost, iskrenost je najvažnija, da kažu što misle, da su tu kad ih trebam..... i da su zabavni.

Zašto volite rad s djecom?

Jako volim djecu, volim čuvati svoje nećake i nećakinje i volim se ponašati kao dijete kad sam s djecom.

Da li držite do tuđeg mišljenja?

Držim i potičem svoje učenike da budu tolerantni.

Da li su vas prihvatili na radnom mjestu, tj. u školi i s kim ste se od profesora/ica najviše zblížili?

Da, i veoma sam zadovoljna. Pa sad, s kim sam se zblížila?..... Nema posebne osobe, svi se jednako družimo i svi su mi izašli u susret.

Radite u još jednoj školi. Zar vam nije to naporno?

Da, radim u srednjoj školi u Otočcu i najviše je naporno putovati. Tri dana u tjednu putovati, brinuti se zbog vlaka, da li će stići na vrijeme, da li ću moći doći kući zbog bure. Velik je to stres.

Imate li brata ili sestru?

Imam mlađeg brata i on mi je sve na svijetu.

Da li ste u mladosti puno izlazili?

Izlazila sam u disco, na koncerte i na plažu, ali samo vikendom. Preko tjedna na kavu, ali samo vikendom negdje van.

Zašto ste odabrali posao u Ogulinu kad ste znali da će biti naporno?

Znala jesam da će biti naporno putovati, ali vidjela sam natječaj na internetu i evo me ovdje!

Koji vam je najdraži dan u tjednu i zašto?

Pa....petak jer tada idem kući u Rijeku.

Osim psihologije, koji su vam predmeti u srednjoj

školi najbolje išli?

Latinski jezik, hrvatski jezik, jer nisam baš voljela književnost, matematika – imali smo super profesoricu koja nam je sve znala dobro objasniti. Kemija mi baš i nije dobro išla, ali sam voljela rješavati zadatke.

Kojih profesora iz srednje škole se najbolje sjećate i zašto?

Profesorice iz psihologije, naravno, profesorice iz matematike, profesora iz hrvatskoga jer mi je bio i razrednik, profesorice iz kemije jer nas je tjerala na razmišljanje.

Da li ste osoba koja drži do materijalnih stvari?

Držim, ali ne u velikoj mjeri.

Što volite slušati?

Rock glazbu, heavy metal i nešto popa.

Najbolja knjiga koju ste ikada pročitali?

Pripremala sam se za stručni ispit, pa sam čitala samo knjige vezane za struku, ali ako baš moram izdvojiti to bi bile Djeca s kolodvora Zoo i Bijeli jelen.

Najbolje jelo i piće.

Najbolje jelo mi je punjena paprika s pireom, a od pića su mi dobra sva, posebice prirodna.

Koji vam je najdraži film i glumac?

Sve vrste komedije, a najdraži film mi je Dnevnik Bridget Jones. Najdraži glumci su mi Russell Crowe, Robin Williams i naš glumac Ivo Grgurević.

Za kraj, što imate poručiti svim mladima? Kakva bi bila vaša poruka mladima u pubertetskoj dobi?

Poručila bih da razmišljaju o svojim stavovima, da rade na sebi i da uživaju u tome. Zaželjela bih im samo dobre stvari.

Hvala Vam na suradnji! Vidite da nije bilo strašno!

Hvala vama. Imate pravo, i nije bilo tako strašno. Ovo je bilo lijepo iskustvo!

Maja Kašljević, III.a

INTERVJU: Profesorica psihologije Helena Štrucelj

Kada sam profesoricu Štrucelj zamolila za intervju, u njenim očima sam primijetila strah i upitan pogled. Očito joj je to bio prvi intervju u profesorskoj karijeri pa sam razbila napetost upadicom da pitanja neće biti teška i da naš razgovor shvati kao obično "čavrljanje" kroz koje ju želimo bolje upoznati. Kako je razgovor odmicao, tako je profesorica bila sve opuštenija i zadovoljnija.

Recite nam nešto o sebi.... Gdje ste se školovali, gdje ste studirali?

Pa, dolazim iz Rijeke gdje sam završila Opću gimnaziju i Filozofski fakultet.

Zašto ste odabrali baš psihologiju?

Oduvijek mi se sviđala, još od malih nogu, iako tada nisam znala kako se to točno zove. U srednjoj školi smo imali odličnu profesoricu koja je s nama radila zanimljive stvari kao što su razni projekti, radio emisije itd.

Tko vam je u djetinjstvu bio uzor, a tko vam je sada i zašto?

Uzori u djetinjstvu su mi bili roditelji, a i sada su. Uzori su mi bili i moje kolege iz razreda. Pogotovo zbog njihovog stila pisanja. I ja sam puno voljela pisati, ali sada više ne stignem. Uzori su mi bili i ljudi koji su imali hobije, tj. bavili se raznim izvannastavnim aktivnostima.

Da li ste se i Vi bavili nekim sportovima?

Pa baš i nisam sportski tip.

Imate li ružne navike i nabrojite ih?

Povremeno grizem nokte. Nije to od stresa nego je to čista navika.

A što je s pušenjem?

Ne pušim. Nisam nikad u životu zapalila cigaretu i time se ponosim.

Koje su vam mane, a koje vrline?

Mana mi je da se zabrinjavam unaprijed, a vrlina mi je strpljenje.

Koji vam je bio cilj u životu i mislite li da ste ga ostvarili?

Ciljeve uvijek imaš u životu. A koji su moji..... Pa moram izdvojiti polaganje stručnog ispita – bio je veoma težak i

EKSKLUZIVNO IZ „PRVE RUKE“ O NOVOJ GRADSKOJ KNJIŽNICI

Intervju : gđa. Marijana Mazor, ravnateljica Narodna knjižnice i čitaonice Ogulin

Sigurno ste primijetili radove na zgradi bivšeg Doma HV-a u samom centru grada i zasigurno ste načuli da će upravo ondje biti nove prostorije ogulinske gradske knjižnice. Vama, našim čitateljima i korisnicima gradske knjižnice, željeli smo prikazati nove prostorije iste. No, iako radovi još uvijek nisu bili gotovi prije nastanka ovog broja Bernardina, to nas nije spriječilo da utažimo našu znatiželju. Samo za vas, o tome kako će izgledati nova knjižnica, razgovarali smo s ravnateljicom, gospođom Marijanom Mazor.

1. Možete li nam, za početak, opisati kako će izgledati unutrašnjost nove knjižnice? Koje će odjele sadržavati?

Nova knjižnica će se nalaziti u zgradi bivšeg Doma HV-a u Ulici Bernardina Frankopana br. 7. Odjeli knjižnice će se nalaziti u prizemlju i na katu. U prizemlju je predviđen prostor za dječji odjel – igraonicu, čitaonica tiska i prostor za obradu građe. Na katu je glavni posudbeni odjel, studijska čitaonica, zavičajna zbirka i višenamjenska dvorana. U zasebnom prostoru je Internet caffe. Sve moderne knjižnice u svojoj zgradi imaju prostor u kojemu se korisnici mogu osvjježiti.

2. Što će knjižnica posjedovati od posebne opreme? Hoće li, kao npr. šibenska knjižnica, sadržavati plazma tv na kojem bi se mogli gledati video sadržaji?

Nastojat ćemo da knjižnica bude opremljena sa svom potrebnom opremom. To znači: dovoljan broj računala za korisnike i knjižnično poslovanje, projektor i platno za video zid, kvalitetni pisači, fotokopirni stroj, a možda i plazmu koja bi bila u višenamjenskoj dvorani. Teško da možemo biti kao šibenska knjižnica koja ima 101 računalo i prostor tri do četiri puta veći, ali sa 22 računala koja su u planu i ostalom planiranom opremom, nadam se da ćemo biti Šibenik u malom.

3. Hoće li u knjižnici biti nešto suvremenog trenda što bi ju dovelo u rang s ostalim najmodernijim knjižnicama?

Nova oprema knjižnice će biti u rangu svih novoopremljenih knjižnica u Hrvatskoj, naravno po standardima propisanim za narodne knjižnice u Republici Hrvatskoj. Dakle, knjižnica će biti multifunkcionalni i multimedijalni prostor. Na dječjem odjelu će se moći organizirati igraonice, pričaoalice, kazalište lutaka, kreativne radionice. U višenamjenskoj dvorani će se moći održavati književni susreti, predavanja, tribine, kreativne radionice za odrasle, izložbe. Nadamo se da će se dogoditi, kao i u Šibeniku, da ugostiteljski objekti oko knjižnice budu znatno manje posjećeni, jer ljudi odlaze u knjižnicu u kojoj mogu pročitati tisak, popularne časopise, mogu se koristiti računalom ovisno o njihovoj potrebi, imaju na raspolaganju veliki broj priručnika, leksikona, enciklopedija, knjiga zabavnog sadržaja. Pokušat ćemo u knjižnicu dovesti i veći broj korisnika treće životne dobi, organizirajući sadržaje koji će ih zainteresirati.

4. S koliko knjiga knjižnica trenutno raspolaže? Hoće li se taj fond povećati nakon preseljenja?

Obrađeni fond knjižnice je 37.873 sveska odnosno 27.082 naslova. Od toga je 10.163 sveska beletristika, 21.839 svezaka stručne literature u koju spada i bogata referentna zbirka (enciklopedije, rječnici, priručnici, leksikoni), a 5.871 svezak je dječja književnost i slikovnice. Fond se svake godine povećava za oko 2.000 knjiga koje kupujemo i za još oko 1.000 knjiga koje Ministarstvo kulture RH otkupljuje za narodne knjižnice. Kupnju knjiga financira Grad Ogulin i Ministarstvo kulture RH u odnosu 1:1. Ukupno 180.000 kuna. Za kupnju knjiga koristimo i vlastite prihode, a to je prihod od članarina i zakasnina.

Još nedovršena zgrada gradske knjižnice

5. Koliko je sredstava uloženo u izgradnju nove knjižnice? Tko je financirao radove?

Mislim da je do sada utrošeno oko pet milijuna kuna, a troškove rekonstrukcije i adaptacije snosi Grad Ogulin i Ministarstvo kulture RH. Trenutačno se realizira druga faza, a to je postavljanje stolarije, instalacija, izrada fasade. Na proljeće će ići treća faza, nadam se i posljednja, nakon koje bismo se mogli i preseliti. Nacrt novog prostora možete vidjeti na posteru koji se nalazi izložen u sadašnjoj knjižnici.

6. Koliko knjižnica ima trenutno korisnika i smatrate li da će se broj korisnika povećati nakon preseljenja?

U ovoj godini je aktivno oko 1600 registriranih korisnika. Kad kažem registriranih, mislim na to da je puno veći broj stvarnih korisnika, jer na jednog registriranog korisnika vrlo često posuđuje više osoba. Na primjer, mama i dijete ili oba supružnika. Struktura evidentiranih korisnika je ovakva:

Predškolski uzrast:	26
Učenici:	737
Studenti:	86
Radnici u privredi:	88
Radnici u neprivredi:	482
Poljoprivrednici:	4
Umirovljenici:	58
Ostali:	95

Svakako očekujemo povećanje broja korisnika zbog samog položaja knjižnice u centru grada, zbog atraktivnijeg prostora i novih sadržaja. Očekujemo povećanje broja korisnika u čitaonici tiska jer sada nemamo dovoljno mjesta ni mirnog prostora gdje se mogu pročitati novine. Za kraj recimo da početak čitaonice u našoj knjižnici seže u daleku prošlost, a to je 19. stoljeće, za što imamo i materijalni dokaz: "Pravila društva čitaonice ogulinske" iz 1894. pa vjerujem da će se ta tradicija i nastaviti.

Gospođi Mazor zahvaljujemo na razgovoru, uz napomenu da jedva čekamo da se i sami uvjerimo u kvalitetu i uređenost novog prostora gradske knjižnice grada Ogulina!

Tihana Turković, IV. a

Vještiji frizeraj za djecu

DRUGI FESTIVAL BAJKE U OGULINU

Grad bajki, vila, vještica... i njihovog festivala

Brojne legende i zagonetne priče vezane uz dojmpljivu planinu Klek, klečke vještrice, a posebno činjenica da je Ogulin rodni grad spisateljice Ivane Brlić Mažuranić, u potpunosti opravdavaju opis našeg Ogulina kao grada bajki. Od prošle godine Ogulin to i službeno postaje. Barem na deset dana.

Naime, 2006. godine započeo je projekt pod nazivom Ogulinski festival bajke (OGFB). Ove godine službeno je otvoren i drugi Ogulinski festival bajke! Krovno organizacijsko i upravljačko tijelo festivala je istoimena Udruga kojoj u organizaciji pomaže niz drugih turističkih, kulturnih i obrazovnih institucija našega grada, ali i institucija iz drugih dijelova lijepe naše. Službeni promotor festivala je glumac Kristijan Ugrina. Ogulinski festival bajke, tematski jedinstven u Hrvatskoj, kulturna je manifestacija, čija je misija slavljenje bajke i bajkovitog stvaralaštva, te njihovo predstavljanje djeci, mladima, ali i odraslima. Festival potiče kreativne umjetničke projekte i kulturne aktivnosti. Glavni ciljevi festivala su promicanje stvaralaštva Ivane Brlić Mažuranić te osnaživanje

imidža grada Ogulina kao središta bajkovite baštine.

Drugi Festival bajke obuhvatio je kazalište, crtani film, edukativne radionice i glazbu. Sadržajno je svojim gostima ponudio mnogo raznolikiji i bogatiji program. Sudjelovale su brojne udruge kao što su Društvo naša djeca, dječji zbor Klinci Ogulinci, udruga Đulini Cukri te gosti: Dječje kazalište u Osijeku, Dječji dramski ansambl Čudesni oblačak, Udruga za rastjerivanje dosade Antuntun... Tako su mladi Ogulinci imali prilike sudjelovati u programima kao što je svakodnevno čitanje bajki, vještiji frizeraj te predstave Zemlja dobrih vještica, Plesna haljina žutog maslačka, lutkarska predstava Jagor, i mnoge druge. Svi sadržaji izvodili su se na atraktivnim lokacijama u samom gradu i njegovoj okolici, a ime su, posebno za vrijeme trajanja festivala, dobile po likovima iz bajki Ivane Brlić Mažuranić (scena Potjeh, Kosjenka, Neva Nevičica...). Novost su i interpretacijske ploče koje ste imali prilike primijetiti u gradu. Na njima je detaljno objašnjen povijesni značaj dotičnog kulturnog spomenika kraj kojeg je ploča postavljena.

O uspješnosti drugog Festivala bajke najbolje su svjedočila zadovoljna dječja lica. Nadamo se da će sljedeći pružiti još više sadržaja i da će ga posjetiti još više djece i svi oni koji se u duši tako osjećaju jer je ovakav jedinstven festival pravi način za promociju Ogulina i ogulinskog kraja kao zavičaja bajki.

Tihana Turković, IV.a

Učenici s članovima Udruge slijepih

DAN BIJELOGA ŠTAPA

Dana 15. listopada 2007. u našem gradu je obilježen Dan bijeloga štapa. U Udruzi slijepih održano je kraće predavanje za predstavnike novinarskih grupa naše i osnovnih škola. Profesor Jurjević, predsjednik Udruge, pobliže nam je rekao nešto o tom danu i upoznao nas s problemima s kojima se svakodnevno susreću slijepi osobe te kako se one snalaze. Dan bijeloga štapa obilježava se još od 1996. godine u Hrvatskoj. Taj dan zove se tako jer je bijeli štap simbol slijepih osoba. Svake godine održavaju se kulturne manifestacije, sportske igre (šah), sastajanje članova Udruge ne bi li što kvalitetnije obilježili upravo svoj dan. Moto ovogodišnjeg Dana bijeloga štapa je: "Upalite svjetlo glasno". Samim time žele ukazati svim ljudima da pokažu suosjećanje i da im treba omogućiti što normalniji život. Slijepi su zapravo ovisni o doplatku na sljepoču koji je veoma malen, (u Hrvatskoj je on najniži u Europi). Pozivaju građane da ih podupru u njihovim namjerama da postignu bolji i lagodniji život. Koliko im je teško govoriti i cijene knjiga na Brailleovom pismu koje su 20 do 30 puta skuplje nego obične knjige. Također, jedan pisari brailleov stroj košta 6500 kn. Za našu sredinu je nemoguće dobiti psa vodiča jer je samo školovanje pasa preskupo, ali profesor Jurjević naglašava kako se za psa treba stalno brinuti pa si to mogu priuštiti samo slijepi ljudi s visokim dohotkom.

Udruga slijepih u Ogulinu ima oko 50 članova iz različitih socijalnih struktura. Osnovana je 1955. godine i djeluje na području grada Ogulina i susjednih općina. Članovi se sastaju dva puta tjedno i raspravljaju o problemima te uče pisanje na Brailleovom pismu. Suradnju s gradom ocjenjuju zadovoljavajućom te im je obećano da će uskoro biti postavljeni zvučni semafori.

Na kraju sastanka uslijedilo je ugodno druženje uz partiju šaha. Vjerovali ili ne, gospodin Jurjević pobijedio je svih šest učenika.

Profesor Jurjević impresionirao nas je svojom igrom

Naša škola je obilježila ovaj dan održavanjem štafete na satu tjelesnog odgoja. Učenici su nosili povez na očima kako ne bi ništa vidjeli. Tim povezom nastojalo se dočarati učenicima koliko je teško snalaziti se u prostoru bez osjeta vida.

Ana Župan, IV. a
Marina Paušić, IV. a

OTVOREN HOTEL FRANKOPAN

Nakon puno godina napokon zasjale četiri zvjezdice

Grad Ogulin ponovo ima hotel! Hotel Frankopan, smješten u samom centru grada odmah uz Frankopanski kaštel, službeno je otvoren 14. lipnja 2007. godine. Otvorenju hotela prisustvovao je veći broj uzvanika, poslovnih partnera i građana. Program je vodila Sanja Doležal, a nastupili su čelistica Ana Ruchner, europska prvakinja u mažoret plesu Ana Beganović te pjevači Vlado Kalember i Vladimir Kočiš-Zec.

Zgrada u kojoj je smješten hotel izgrađena je još u 18. stoljeću za vojne potrebe, a u 19. stoljeću ondje je otvoren hotelsko-ugostiteljski prostor Frankopan. Nakon 1945. godine hotel mijenja ime u Kapela. Krajem prošlog stoljeća, hotel je završio u stečaju. Iako na posebno atraktivnom mjestu u gradu, ovaj kulturni spomenik od iznimne povijesne važnosti bio je u jako lošem stanju.

Zaslugom ogulinskih poduzetnika Milana Ceranića i Milana Rupčića, Ogulin se danas, nakon samo godine dana radova, može pohvaliti prekrasnim hotelom Frankopan s čak četiri zvjezdice.

Zgrada je, kao spomenik kulture, adaptirana u skladu sa posebnim konzervatorskim pravilima. Danas raspolaže sa 4 apartmana i 16 soba, koje imaju imena likova iz bajki Ivane Brlić Mažuranić (Hlapić, Toporko, Svarožić...). U hotelu se nalazi i konferencijska dvorana s 40 mjesta, wellness centar, vinski podrum, te dvorišna terasa. Hotel svojim posjetiteljima nudi i dodatne aktivnosti, kao što su brdski biciklizam, jahanje, planinarenje i speleološki izleti. Noćenje s doručkom, u nekoj od klimatiziranih i moderno uređenih soba, košta od 300 do 800 kuna dok se cijene za apartmane kreću od 1000 do 1500 kn.

Iznimno nam je drago što je u tako kratkom vremenskom roku zgrada koja je svojim izgledom narušavala ovaj dio našega grada pretvorena u prekrasan hotel s kojim se stvarno možemo ponositi. Nadamo se da je ovaj veliki pothvat bio dodatan poticaj za još jače otvaranje našeg lijepog grada turizmu.

Tihana Turković, IV.a

Što treba znati prije upisa u autoškolu

S navršениh 18 godina otvaraju nam se novi putevi u životu, a kao punoljetne osobe imamo ih mogućnost prijeći i automobilom. No, naravno, nakon položenog vozačkoga ispita. U Hrvatskoj postoji oko 500 autoškola, a vozačke ispite organizira i provodi Hrvatski autoklub (HAK). Vozački ispit se sastoji od tri dijela: pisanog ispita zvanog Prometna i sigurnosna pravila, testa pružanja prve pomoći osobama ozlijeđenim u prometnoj nezgodi i praktičnog testa zvanog Upravljanje vozilom na motorni pogon.

U autoškolu mogu se upisati samo osobe koje su starije od 17,5 godina. Pri upisu važno je priložiti uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti vozača, a to uvjerenje stoji čak 350 kn. Mislite li da je to sve što vas čeka od dodatnih troškova, gadno ste se prevarili. Samu autoškolu platit ćete oko 6222 kn, a u tu cijenu uključena su predavanja iz predmeta Prometna i sigurnosna pravila, te 35 sati vožnje. Nakon odslušanih 30 (školskih) sati predavanja iz teorijskog dijela, slijedi pismeni ispit. Cijena pismenog ispita nije uključena u ovaj iznos od šest tisuća kuna. Za ispit izdvajate dodatne 93 kune i 20 kn biljega. Ne, ne... Ni to još nije sve! Nastava prve pomoći također se plaća odvojeno i za nju je potrebno 300 kn. Treba li spomenuti da čak ispit iz iste nije uračunat u tu cijenu? I konačno... Nakon teorije dolazi i praktični dio, sama vožnja! Unatrag dvije godine osim vožnje po gradu, mladi vozači moraju pokazati svoju vozačku sposobnost i na poligonu. Tek nakon položene vožnje na poligonu, polagač može pristupiti polaganju vožnje u gradu. Ukoliko prijeđete poligon, ali ne i vožnju gradom, svejedno plaćate puni iznos ispita: 200 kn i 20 kn za biljege.

Pridodamo li gore navedenim brojkama troškove same izrade vozačke dozvole, možemo zaključiti da će roditelji za polaganje vozačkog morati dati više od 7000 kn, a naravno, ti troškovi rastu ukoliko se neki od ispita mora ponavljati. Vjerovali ili ne, čak ni tu još nije kraj. U medijima se već neko vrijeme najavljuje povećanje cijene polaganja na čak 10000 kn! U današnjem svijetu u kojem je upravljanje automobilom zaista potreba, samo polaganje vozačkog ispita pravi je luksuz.

Svima koji se spremaju polagati vozački ispit želimo puno sreće, a svima koji su to već prošli poručujemo: Festina lente!

Tihana Turković, IV.a

Budući studenti u predvorju knjižnice

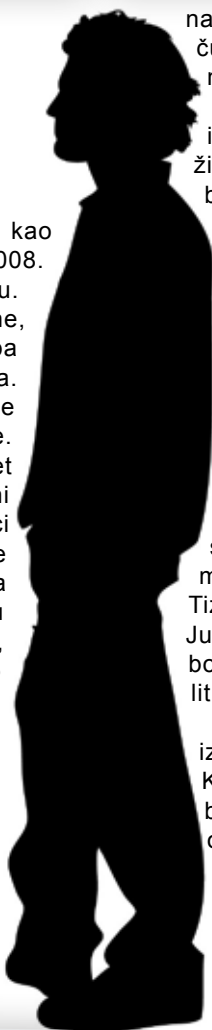
U razgledavanju Chagalla

KULTURNO UZDIZANJE MATURANATA

Zanimljiv i naporan dan

Kako se naši maturantski dani bliže kraju, kao budući studenti imali smo priliku 29. siječnja 2008. posjetiti Nacionalnu i sveučilišnu knjižnicu u Zagrebu.

Knjižnicu su osnovali isusovci 1607. godine, u sklopu isusovačke gimnazije na Gornjem gradu, pa je prošle godine proslavila 400. obljetnicu postojanja. Nakon nekoliko selidbi knjižnica se od 1995. godine nalazi u zgradi u ulici Hrvatske bratske zajednice. Ukupna površina zgrade je 144 432 m². Kapacitet knjižnice je pet milijuna svezaka, a danas njen knjižni fond broji više od dva i pol milijuna svezaka. U knjižnici se nalazi i posebna zbirka koju čine rukopisi i stare knjige, grafičke zbirke, zbirke zemljopisnih karata i atlasa. NSK također ima izdavačku, promotivnu i izložbenu djelatnost. Moderno zdanje od stakla, kamena i metala nas je impresioniralo, ali ne toliko kao podatak da knjižnica broji više od 18000 članova. Nakon kratkog informiranja u atriju knjižnice, naša voditeljica povela nas je na 4. kat gdje se nalazi zbirka svezaka iz prirodnih znanosti, a potom i na 3. kat gdje je zbirka društveno-humanističkih znanosti. Šokiralo nas je to što su gotovo sva od 1100 mjesta u čitaonicama bila zauzeta "zaposlenim" studentima. U vrijeme našeg posjeta upravo su započeli ispitni rokovi na fakultetima pa studentima više nego inače odgovara novost da su prostorije knjižnice otvorene za rad od 0 do 24 sata. U razinama knjižnice koji se

nalaze ispod zemlje smješteni su sefovi u kojima se čuvaju iznimno vrijedne inkunabule ali, nažalost, nije nam bio dopušten pristup tom dijelu knjižnice.

U svakom slučaju, posjet NSK bio je iznimno koristan. Naše prilagođavanje na studentski život nam je ovim posjetom uvelike olakšan. Uza sve brige oko orijentacije po gradu i fakultetu, barem ćemo znati na koji način funkcionira Nacionalna i sveučilišna knjižnica koja će postati neizostavni dio naših studentskih dana.

Izložba Dominikanci u Hrvatskoj priređena je u galeriji Klovićevi dvori, a sustavno predstavlja naslijeđe crkvenih redova, otkriva dominikanske prinose hrvatskoj kulturnoj baštini. Dominikanci su, naime, kao naručitelji, za gradnju i opremu svojih crkava i samostana angažirali brojne domaće i strane graditelje, slikare i kipare te majstore različitih vodećih radionica umjetničkog obrta. Stoga se na izložbi mogu vidjeti djela proslavljenih starih majstora kao što su Paolo Veneziano, Tintoretto, Tizian, Jacopo Palma Mlađi, Nikola Božidarević, Blaž Jurjev Trogiraniin, zatim raskošni rukopisi i kodeksi, bogato urešena misna ruha, skupocjene relikvije, liturgijsko posuđe i vrhunski nakit.

Dosta medijskog prostora ove je godine zauzela izložba poznatog slikara Marca Chagalla u galeriji Klovićevi dvori u Zagrebu. O toj izložbi danima je brujala cijela Hrvatska, pa smo i mi htjeli biti među onima koji su vidjeli slavne Chagallove slike. Izložbu pod nazivom Priča nad pričama čine njegova najpoznatija djela. Chagall je svojim slikama objedinio židovske korijene, biblijske motive, rodni grad i sve krajeve kroz koje ga je život nosio. Nije nikad u potpunosti pripadao ni jednom pokretu, ostavši zauvijek jedinstvenom pojavom slikarstva 20. stoljeća. Nije stoga čudno što njegova platna i danas stoje kao izdvojeni sanjarski prikazi ljubavi, čežnje i domoljublja.

Bili smo već prilično umorni od izložbe Dominikanci u Hrvatskoj pa smo možda Chagalla doživjeli površno. Djelomično razočaranje izložbom je izazvalo i to što u postavi iste nije jedna od možda najpoznatijih Chagallovih slika Zeleni guslač. Inače, na sam postav izložbe nemamo nikakvih prigovora, a vjerujemo da su oni koji su nešto malo manje oduševljeni likovnom umjetnošću bili zadovoljni foteljama koje su smještene u galeriji jer su im poslužile za odmor. No dobro, nije sve tako crno. Pogotovo ne na Chagallovim slikama!

*Žanet Tadić IV.a
Tihana Turković, IV.a*

Ivona i Marija dive se starim novinama

PRVI RAZREDI NA STRUČNOJ EKSKURZIJI U ZAGREBU

Posjet Broadwayu i Leonardu da Vinciju

Učenici I.a, I.c i I.d razreda bili su 22. veljače 2007. na jednodnevnom izletu u Zagreb. Na opće zadovoljstvo učenika, nakon što je otkazana ranije najavljena predstava, pogledali smo film u kinu "Broadway Tkalča" i posjetili izložbu Leonardo da Vinci – Codex Atlanticus u Muzeju za umjetnost i obrt.

Zadovoljni što nemamo zadnja dva sata, dobro opskrbljeni hranom i pićem i naoružani dobrom voljom uputili smo se autobusima put Zagreba. Manje zanimljiv dio ovoga izleta bio je film Carsko putovanje. Prije samog filma bili smo upoznati s postupkom projekcije filma. U zagušljivoj i veoma toploj prostoriji jedan od radnika u projekciji predstavio nam je dijelove uređaja za projekciju, postupak namatanja trake i probleme pri projekciji. Carsko putovanje ostavilo je prosječan dojam – nikog nije osobito oduševilo. Učenici su kasnije komentirali kako je na televiziji emitiran i drugi dio filma, dok smo mi gotovo dva sata vrijeme kratili kokicama i sokovima. Priča o novom životu, ljubavi između pingvina (?), zimi i potrazi za hranom bila je poprilično dosadna, pa su mnogi spas potražili u pisanju poruka ili igranju igrice na mobitelu.

Zanimljivije je pak bilo u Muzeju za umjetnost i obrt, gdje smo posjetili izložbu o Leonardu da Vinciju. Mnogi nacrti renesansnoga genija sačuvani su u Codexu Atlanticusu koji je, ne poštujući da Vincijevu građu, priredio kipar Pompeo Leoni. Da Vinci se bavio umjetnošću, slikao je i pisao, a osobito su zanimljivi mnogi nacrti iz kojih su nastajali uređaji koje i danas koristimo. Pričljiva voditeljica provela nas je kroz muzej govoreći o da Vincijevim izumima, poput bicikla, topa, oklopnih kola i kugličnog ležaja. I ovdje su mnogi jedva dočekali kraj zahvaljujući visokoj temperaturi (ventilacije uopće nije bilo) i nedostatku kisika. Sponzori su izložbu, naravno, iskoristili i za vlastitu promociju, pa smo tako, koliko god se to neobičnim činilo, uz da Vincijeva djela iz renesanse vidjeli i najnoviji Ferrarijev motor. Većih prigovora učenika na to, međutim, nije bilo – dapače, mnogima je to bio i zanimljiviji dio izložbe.

Nakon svih zagrebačkih doživljaja, umorni smo se u Ogulin vratili u večernjim satima, a prvaši su zaključili da izleti u srednjoj školi, isključivo zahvaljujući dobrom društvu, nisu ništa lošiji od ranijih.

Željko Mačić, II.a

PULA I BRIJUNI U OČIMA PRVAŠIĆA

Uzbuđenja i oduševljenja nije nedostajalo

Dugo očekivani izlet za prve razrede konačno se dogodio u subotu 16. lipnja 2007., na samom kraju školske godine. Naše odredište bili su Pula i Brijuni. Rano ujutro bili smo na nogama, a dva autobusa pošla su ispred škole put našeg najvećeg poluotoka. Učenici I.a i I.c u jednom, te I.b, I.d i I.e razreda u drugom autobusu, put do Pule proveli su slušajući glazbu, razgovarajući i zabavljajući se, a u prvom je autobusu s nama bio i vodič koji nam je tijekom putovanja pokazivao istarske zanimljivosti poput tradicionalnog kažuna ili nešto modernije građevine poput tvornice duhana u Kanfanaru. Od najavljivane kiše nije bilo ništa, ali su mnogi, nažalost, očito se bojeći meteoroloških predviđanja, ponijeli sa sobom kišobrane i odjeću ne baš prikladnu ljetnim vrućinama. No, kako u svakom zlu postoji neko dobro (to je narodna mudrost već davno otkrila) barem nam padaline nisu pokvarile ovaj, s nestrpljenjem iščekivani, izlet.

Nakon dolaska u Pulu, najveći grad Istarske županije koji s okolicom broji oko 100.000 stanovnika, uputili smo se u obilazak

poznate pulske Arene. Amfiteatar je današnji oblik poprimio u I. stoljeću, za vladavine Flavijevaca. Od lokalnog smo vodiča saznali i pojedine informacije o Areni koje su manje poznate. Meni je, primjerice, bilo zanimljivo čuti da je nekad u tu velebnu građevinu iz rimskog doba moglo stati čak 20.000 gledatelja dok je današnji broj maksimalno 5.000. Neobično je i to da su veze između Antike i Srednjeg vijeka bile tako slabe da su srednjovjekovni Puljani gradnju Arene pripisivali vilama koje su, tvrdi legenda, kamen za gradnju nosile s Učke. Vile s jutrom nestaju, pa su morale prekinuti gradnju. Zato, prema legendi, Arena ima neobične otvore koje ničemu ne služe. Tako su, ne znajući za prave graditelje i svrhu najpoznatije pulske građevine, srednjovjekovni stanovnici Pule objašnjavali postanak Arene smatrajući da nitko pametan ne bi gradio takvu građevinu "koja ničemu ne služi". Većina ljudi ne zna da se ispod Arene nalaze podzemne prostorije i prolazi gdje su, uoči borbi, boravili gladijatori. Mnogima je zastrašujućom djelovala priča o nehumanosti i okrutnosti antičkih Puljana koji su uživali u okrutnoj smrti gladijatora. I meni je nevjerojatno da su ljudi odlazili na stratišta kao što danas odlaze u kazalište ili na nogometne utakmice.

Nakon obilaska Arene (većinu smo vremena, na sreću, proveli u hladu) prošetalii smo Pulum i posjetili ostale važnije spomenike poput Dvostrukih vrata ili Slavoluka Sergijevaca, ispod kojega smo zaželjeli želju riječima koje vam nećemo otkriti (posjetite Pulu pa probajte sami). Posjetili smo i Augustov hram koji, kako smo saznali, nije bio sagrađen pod sretnom zvijezdom (neki bi rekli da ga je pratila "loša karma"). Moram primijetiti kako je Pula, unatoč čestim osvajanjima i rušenjima, uspjela kroz stoljeća zadržati svoj antički, rimski duh, a danas osim utjecaja Rima susrećemo i razne građevine koje govore o vladavini Mletačke Republike i Genove nad ovim gradom na jugu istarskog poluotoka.

U šetnji na Velom Brijunu

Ručak smo imali u Mercatoru, do kojeg smo stigli nakon nekoliko minuta vožnje od Pule. Nakon ručka (koji nam je svakako bio potreban) odlučili smo si kupiti koju sitnicu ili se osvježiti uz sok.

Do Brijuna smo putovali brodom iz Fažane. Prije samog polaska, ljetnu vrućinu u Fažani pokušali smo ublažiti sokom ili sladoledom. Najviše nam je žao što slobodno vrijeme koje nam je preostalo do dolaska broda nismo iskoristili za kupanje. S malo dobre volje vremena bi se svakako našlo, a i svi su učenici bili vrlo zainteresirani. Ugodna vožnja do Brijuna trajala je petnaestak minuta. Na Velikom nas je Brijunu dočekala naša voditeljica koja nas je na početku kratko upoznala s onim što nas u nastavku našeg boravka na prostoru Nacionalnog parka očekuje. Tijekom nezaboravne vožnje vlakom, susreli smo različite vrste životinja i biljaka, od istarskih boškarina i libanonskih cedrova do magaraca i egzotičnih vrsta. Većina vrsta na otočju potječu od životinja koje su strani državljani darovali predsjedniku Titu. Upravo je za tog čovjeka izrazito vezana povijest otočja u posljednjih nekoliko desetljeća. Tito je na Brijunima, koji su bili njegova ljetna rezidencija gdje je primao strane državnike i provodio 4-6 mjeseci godišnje, ostavio dubok trag, o čemu svjedoči i izložba o njegovom boravku ovdje. Unatoč potrebi da se upoznamo i s

likom i djelom tog važnog političara iz naše, ne baš tako davne, povijesti, izložba mi se učinila pomalo ideološki obojanom. Nisam se mogao oteti dojmu da se nalazim u vremenu kad su se tiskale knjige i novine koje su izrazito pozitivno govorili o Maršalovom liku i njegovoj političkoj opciji. Osobito u prilog mojem uvjerenju govore i riječi na samom ulazu u izložbeni prostor, nešto poput "tvoje djelo ostaje zauvijek!". Ipak, bilo je simpatično vidjeti šalice i tanjure s njegovim likom u obližnjoj suvenirnici. Mnoge životinje koje je Tito dobio nisu se mogle priviknuti na našu klimu pa su ubrzo uginule. Potom su preparirane i izložene, a nalaze se u prizemlju muzeja na Velikom Brijunu. Dok su jednim te životinje bile jako simpatične, drugi su sa zgražanjem nad mrtvim životinjama brzo prošli taj dio posjeta Brijunima. Upoznali smo se i s kaktusom agavom i vidjeli maslinu staru više od 1500 godina (koja još uvijek daje plodove!), a posjetili smo i crkvicu Sv. Germana na čijem je otvorenju bio i sam dvorski vrh tadašnje Austro-Ugarske. U njoj se nalaze kopije poznatih fresaka poput Plesa mrtvih ili Poklonstva kraljeva s kojima ste se mogli upoznati na satovima likovne umjetnosti ili povijesti umjetnosti.

Povratak je bio još zanimljiviji. U Ogulin smo se vratili oko 23 sata s, vjerujem, lijepim uspomena na taj dan.

Željko Mačić, II.a

MAJSTOR I MARGARITA

Zanimljiva predstava s jakom porukom

Dramsko kazalište Gavella svaki me put sve više oduševi; obični posjet Zagrebu se pretvara u vrhunski doživljaj upravo zbog tamo pogledane predstave. Jednostavno, ponestane materijala za kritiku! To kazalište vrvi profesionalnošću, od glumačkog ansambla i redatelja do pomoćnog osoblja.

Naši su se učenici imali priliku (ponovno) u to uvjeriti 27. ožujka 2007. kada je organiziran odlazak na predstavu Majstor i Margarita, prema romanu Mihaila Afanasjeviča Bulgakova, a u režiji Ozrena Prohića. Režija predstave je bila izvrsna, usprkos ponešto kompleksnom sadržaju koji govori o temeljnoj borbi dobra i zla i sukobu intelekta i nagona u blago faustovskoj priči pomiješanoj s legendom o Ponciju Pilatu i Isusu. Priznajem, pratiti radnju je nekad bilo teško, ali ukupan dojam prevladava sve poteškoće.

Temelj radnje su Majstor (Mladen Vulić) i Margarita (Nataša Janjić) koji se, eto, vole, ali ne bez problema. Ona je udana, a on psihički iscrpljen zbog stvaranja romana o Pilatu kao predstavnika vlasti i Isusa kao utjelovljenje tolerancije i ljubavi. Majstor završi u ludnici, a Margarita se prodaje vragu jer ne zna gdje je on. Bolje je ne objašnjavati daljnji tok radnje jer postaje samo kompliciranija. No, zanimljivo je da se taj dio priče pojavljuje tek negdje na sredini predstave, a još je zanimljiviji način na koji do njega dođe. Kombinacija događaja u životima naizgled nevažnih likova i zbunjujućih ulomaka iz legende o Isusu i Ponciju Pilatu (za koje u prvi mah ni ne znate tko su i o čemu govore) naposljetku se pretvaraju u skladnu i logičnu cjelinu koja ocrtava duševno i društveno stanje glavnih likova i posljedice početnih sukoba.

Glumci su se svojom izvedbom dokazali dostojnim same teme predstave. Možda je čak najlakše izdvojiti dva metafizička lika. Tako je Ješuu Ha-Nocrija (iliti Isusa Krista u slobodnom prijevodu) izvrsno prikazao Enes Vejzović u sjajnom kostimografskom rješenju: trapericama i All Star tenisicama, a Wolanda (sotonu, vraga) je majstorski odigrao Ranko Zidarić, prilagodivši toj ulози čak i svoje vokalne sposobnosti.

Zbunjenosti poslije odgledane predstave zapravo nema mjesta, jer ona na nevjerovatno blag način prenosi onu predivnu poruku da ne trebamo uvijek vidjeti da bismo u nešto vjerovali, a da su tolerancija i razumijevanje samo potrebne vrste spoznaje u ovim našim, krivim vrijednostima ispunjenim, životima.

Ana Mihaljević

BRILJANTIN

Najgledaniji mjuzikl u Komediji

„Summer Nights“, „You're The One That I Want“, „Greased-Lightnin“, „We Go Together“... Zvuči poznato? Ovi hitovi zapravo su songovi iz jednog od najpopularnijih mjuzikala svih vremena, Brillantina, kojeg su učenici naše škole imali prilike 12. listopada 2007. uživo pogledati (i poslušati!) u kazalištu Komedija.

Briljantin (Grease) je jednostavna ljubavna priča o tinejdžerima, začinjena snažnom energijom rocka. Autori su ovog mjuzikla, koji je nastao 1971. godine, Jim Jacobs i Warren Casy. Brilljantin je postigao golem uspjeh. Proglašen je najuspješijim mjuzikom 1978., a filmska verzija Brillantina (u kojoj su glavne junake utjelovili slavni John Travolta i pjevačica Olivia Newton John) spada među tri najuspješnija filma sedamdesetih, a danas kao mjuzikl drži prvo mjesto po zaradi. U mjuziklu prevladava rock'n'roll i on je sastavni dio sadržaja. Pjesme su odgovor i rješenje tinejdžerskih problema, a istovremeno im omogućuju da progovore o stvarima koje inače ne bi rekli. Iako se mjuzikl u glavnini usredotočuje na pozitivne strane tinejdžerskog života: ljubav, prijateljstvo, ples i pjesmu, obrađuju se i tipični problemi američkih tinejdžera pedesetih godina prošlog stoljeća: ljetne ljubavi, odabir zanimanja, popularnost, neplanirana trudnoća... U središtu priče su Sandy i Danny koji se zaljubljuju. No njihova ljubav nailazi na probleme početkom nove školske godine. Pomalo naivna Sandy nikako se ne uklapa u prototip američkog školskog društva gdje najpopularniji dečko, kao što je Danny, hoda s najpopularnijom curom. Sandy i Dannyja izvrsno su odigrali Renata Sabljak i Igor Barberić, a ništa manje odlični bili su Mila Elegović Balić, Nina Kaić, Branko Glad, Zoran Simikić, Adalbert Turner, Đani Stipaničev i Marinko Leš... Njihova izvedba potpuno nas je oduševila tako da smo kazalište Komedija napustili iznimno zadovoljni, dobro raspoloženi i raspjevani!

Završetak mjuzikla vam ipak nećemo otkriti. Čak i ako ste pogledali film, mjuzikl Brilljantin uživo je pravi doživljaj, stoga vam ga toplo preporučujemo! Poznati songovi, dobra zabava, smijeh i odlična atmosfera su osigurani!

Tihana Turković, IV. a

„GAVELLA“ – predstava Revizor

Dugovječnost i univerzalnost teme kojom se Gogolj bavi

Kazalište je, zapravo, stvar navike i treninga, a lijepo je kad se takva navika stekne još u srednjoj školi. Naš grad ne nudi nam dovoljno po tom pitanju, ali zato postoji Zagreb sa svojom bogatom kulturnom scenom te nam daje mogućnost izbora. Inicijativa profesora vrlo je dragocjena u situacijama kada učenici ne razmišljaju o kulturnom uzdizanju. Tako nam, malo po malo, kazalište postaje navika i ugodna razonoda. Zahvaljujući bivšoj učenica naše Gimnazije, Nataši Vučković, koja je počastila svoje profesore i učenike s 50 karata za predstavu Revizor, pogledali smo tu odličnu dramu 1. ožujka 2007. godine.

Gledati Revizora u režiji odličnog Krešimira Dolenčića bilo je zadovoljstvo, a gledati ga besplatno, pravi je užitak. Proslavljeni je hrvatski redatelj tu Gogoljevu dramu postavio na daske zagrebačkog kazališta Gavella i pritom prilično zanimljivo podijelio uloge. S Filipom Šovagovićem kao Hlestakovim, Predragom Vušovićem kao njegovim slugom i Draženom Kühnom kao upraviteljem grada te nizom sjajnih glumica koje igraju muške likove, Dolenčić je dao naslutiti da Revizora vidi kao suvremenu i aktualnu priču sposobnu suočiti gledatelje s njima samima. Bojana Gregurić nikad nije izgledala senzacionalnije - ćelavost, koščatost i pogrbljenost odlično je odigrala. Zahvaljujući kostimografkinji Ivani Popović, velike dame hrvatskog glumišta (Barbara Nola, Slavica Knežević i Jelena Miholjević) izgledale su poprilično muževno s velikom dozom satire i parodije.

Predstava je to o ljudskoj pokvarenosti i pohlepnosti. Moralna iskrivljenost, naopake društvene vrijednosti, licemjerje i beskičmenjaštvo su vječni. U „Autorovoj ispovijedi“ Gogolj je rekao: „ U Revizoru sam nakanio skupiti na jednu hrpu sve zlo u Rusiji koje sam tada poznavao, sve nepravde koje se čine na onim mjestima i u onim prilikama u kojima se od čovjeka traži najviše pravednosti i u isti se mah svemu narugati.“

Nema veze što je radnja smještena u hladni dio Rusije u 19. st., ljudi su i danas takvi. Pravi zaplet drame nastaje kada do upravitelja grada dođe vijest da se u njihovom gradu nalazi revizor. Spletom okolnosti i zbog krivih informacija „gradski dužnosnici“ počinju smatrati revizorom nekog probisvijeta koji je samo u prolazu pa ga potkupljuju, a on, naravno, prihvaća tu ulogu i naposljetku bježi s novcem.

Predvidljivost same radnje nije toliko bitna jer je predstava odlična i teško da joj se to može zamjeriti. Karikiranost likova je dovedena do vrhunca, a izvedba glumaca je bila gotovo perfektna u pojedinim slučajevima. Ova duhovita i groteskna predstava pokazala se zanimljivom i razumljivom široj publici.

Ana Mihaljević

papira premještena na “daske koje život znače” mnogima je bila uvjerljivija i zanimljivija.

Nakon posljednjega zvona uputili smo se s dva autobusa put Zagreba u pratnji naših profesora hrvatskoga jezika te profesorica biologije i njemačkoga jezika. Na prijedlog profesorice Ivane Pleštine (koja očito nije zadovoljna našim poznavanjem životinjskog svijeta) prije predstave posjetili smo Zoološki vrt. Iako su pojedinci negodovali, pokazalo se kako ova odluka nije nimalo promašena. Srednjoškolicima, priznajem, možda i nije mjesto u Zoološkom vrtu, no na vlastitom sam se primjeru uvjerio kako slabo poznajemo mnoge životinjske vrste od kojih za mnoge nisam ni čuo, poput agame i merkata. Dok smo se zabavljali promatrajući različite životinje, profesorica Bužonja dala se, naoružana fotoaparatom, u lov na životinje.

Najzanimljivije je tek uslijedilo. Hasanaginica je privukla u Hrvatsko narodno kazalište velik broj gledatelja od kojih mnogi inače nisu veliki zaljubljenici u dramsku umjetnost. Već su nam imena glumaca poput Ive Gregurevića, Mustafe Nadarevića i Leone Paraminski dala naslutiti što nas očekuje. U pozadini priče o tužnoj sudbini Hasanaginice krije se licemjeran odnos ondašnjeg društva prema ženama čiji su se određeni aspekti, unatoč svim promjenama nabolje, zadržali i danas. Bez namjere da ovdje prepričavam sadržaj predstave i dajem zaključke o njoj (ipak, to mi ne dopušta moje skromno poznavanje kazališta i samog djela), mogu reći kako je osobito lik Hasanage bio uvjerljiv i fascinant. On je razapet između ljubavi prema Hasanaginici i tradicionalnog islamskog društva čije je pravo utjelovljenje njegova majka. Hasanaginica predstavlja tolike žene onoga vremena koje su, suočene sa strogim i bezrazložnim zabranama, čitav život ostajale u sjeni svojih muževa kao domačice i majke. Dojam su pojačavali scenski efekti i glazba, a osim poznatih nam likova u predstavu su uvedeni i novi. Riječ je o posjetiteljima lokalne kavane, predstavnicima običnog puka koji živi daleko od agina dvora, ali se zato živo zanimaju za tamošnja zbivanja. Baš kao i danas, obični ljudi rado slušaju o sudbinama “velikih i slavni”.

Osobito su mi se sviđjeli kostimi, svečana plemićka i obična pučka nošnja muslimana onoga vremena koja je, uz glazbu i turcizme, unijela duh Istoka u predstavu.

S osmijehom na licima, vidno zadovoljni, ali i umorni, vratili smo se u Ogulin, a sutradan smo neispavani i loše volje pasivno pratili nastavu. Razumljivo je kako se uz svakodnevne obveze i mnogo gradiva koje treba naučiti ne stignemo najbolje pripremiti za dan poslije izleta, a molbe profesora koji organiziraju izlete kolegama da izbjegavaju usmeno ispitivanje dan nakon izleta, sve su više bez učinka.

Željko Mačić, II.a

Arheološki muzej i Magic Act Show

Uz mnoge izlete ove godine svakako je vrijedno spomenuti i ovaj. U organizaciji profesora Antona Samse učenici I.a i I.b razreda posjetili su u petak 23. ožujka 2007. Arheološki muzej u Zagrebu i kazalište Kerempuh gdje su gledali predstavu Magic Act Show. U Arheološkom nas je muzeju dočekala profesorica Dubravka Balen-Letunić koja nas je upoznala sa staroegipatskom kulturom te s kulturama naroda koji su tijekom staroga vijeka nastanjivali našu domovinu. Kao djeca modernoga doba, često i ne primjećujemo koliko je vremena i truda trebalo u razvoju svakodnevnih predmeta poput noža ili nakita. Od mnoštva izložaka koji pripadaju poznatim kulturama poput sopotske i vučedolske većini je zanimljiviji bio dio koji govori o Japodima. Ti stari stanovnici naših krajeva bili su vrlo vješti u izradi nakita, a djevojke su kasnije komentirale kako su „naši“ Japodi imali više ukusa u izradi nakita od Egipćana čije su ruketvorine nazvale kičem.

Nezaobilazan izložak, doduše nešto veći od ostalih, bila je mumija Nesi Hensu. Svakako vrijedi izdvojiti informaciju kako su na mnogim ženskim mumijama njezina vremena pronađeni

HASANAGINICA NA DRUGAČIJI NAČIN

Zanimljiva predstava u Hrvatskom narodnom kazalištu

Hasanaginica je zasigurno najpoznatije djelo našeg narodnog stvaralaštva. Ne gubi na popularnosti još od 18. stoljeća kada je zapisana i već se dugo nalazi u čitankama. No, za većinu učenika i ona, kao i tolika vrijedna djela naše književnosti, ostaje tek obavezan i zamoran dio školskog gradiva. Učenici prvog razreda, ovaj put svih usmjerenja, putovali su 2. travnja 2007. u Zagreb i imali priliku uživati u Hasanaginici na drugačiji način. S

lomovi koju upućuju na obiteljsko nasilje, ili kako bi rekao profesor Samsa, « muž se nije baš najljepše ophodio s mladom damom ». Muzej čuva i Lanenu knjigu, najduži sačuvani tekst etruščanskog jezika koji još uvijek nije odgonetnut. Nakon što smo pogledali Apoksimena (kip grčkog atleta koji je stoljećima ležao u našem podmorju), imali smo dosta slobodnog vremena. Očito dovoljno da se i oni kojima snalaženje po Zagrebu nije jača strana na vrijeme „nacrtaju“ pred kazalištem Kerempuh. Tamo smo gledali predstavu Magic Act Show u kojoj su, uz neobičnog iluzionista Luku Vidovića, sudjelovala i poznata lica s hrvatskog glumačkog i televizijskog neba, Tarik Filipović i Rene Bitorajac. Nasmijali smo se do suza na parodije poznatih televizijskih emisija i lica s estrade, a bilo je tu i prapovijesnih manekenki i nogometaša, reklama i plesova...Svakako je pohvalna namjera Tarika i Renea koji ovom predstavom, kako sami kažu, žele građane vratiti u kazalište jer je broj stalnih posjetitelja vrlo malen. Stoga su za pohvalu česti posjeti zagrebačkim kazalištima koje organizira naša škola jer to je vrsta treninga koji nam je potreban od rane mladosti ako želimo steći naviku i potrebu odlaska u kazalište. Uz dobru volju, koje očito ne nedostaje, unatoč udaljenosti od metropole ne ostajemo više zakinuti za predstave od kojih mnoge, poput ove, ruše zastarjele predrasude o kazalištu. Na kraju moram primijetiti da profesor Samsa uspijeva organizirati izlete koji su učenicima vrlo zanimljivi.

Željko Mačić, II.a

PUTOPIS

Mažoretski ples u Velikoj Britaniji

O g u l i n s k e mažoretkinje, kojima i ja pripadam, osvojile su 2. mjesto na državnom natjecanju i titulu viceprvakinja Hrvatske što nam je otvorilo put prema europskom prvenstvu i omogućilo odlazak u Veliku Britaniju. Onako malene i neiskusne, ali spremne za natjecanje, uputile smo se prema odredištu. Nije nam bilo prvi puta da idemo u inozemstvo.

Naše prvo zaustavljanje na duže vrijeme bilo je u Njemačkoj gdje smo se zadržali osam sati i to je bilo super, a znate zašto? Jer smo stali gdje je bio ogroman zabavni park. Kuće straha i smijeha, vlak smrti, mokro putovanje, samo su neki od izazova u kojima sam se okušala. Tamo sam prvi put jahala konja, iako mi se to činila nemoguća misija. Još jedna nezaboravna stvar je sajam krava. E, to treba vidjeti. Svaki farmer ili vlasnik krave sredi svoju ljubimicu tako da joj obuče haljinicu, plete pletenice, stavlja naočale, šalove i crta po njoj cvjetiče. Ukratko, krave su bile dotjerane u korak s

tadašnjom modom.

Samo su im još nedostajali jeziči na glavi i aparatići u zubima. Najzanimljivije je bilo natjecanje u mužnji krava. To nije moglo proći bez moga sudjelovanja pa sam se odlučila suprotstaviti nekoj Francuskinji ili Njemici. Istina, bilo je mlijeka više oko mene nego u kantici, ali sam uspjela doći do 2. mjesta, a pobjednica je bila Gabi iz Sttudgarda.

Putovanje smo nastavili zemljama Beneluksa. U Belgije smo se ukrcali na trajekt i krenuli u Veliku Britaniju. Valovi veeeliikiiii, više nalik tsunamiju, a u našim utrobama želuci su se okretali u skladu s ljuljanjem trajekta. Grozan osjećaj !!

Stigli smo u London i krenuli u razgledavanje. Imali smo smiješnu dogodovštinu s vojnikom koji čuva kraljevsku palaču. On je stajao mirno u crnim „ribarskim“ čizmama do pola bedra i kapom koja je imala na sebi nešto slično četki za metenje poda. Strašno! U rukama naravno mač i pogled strogo usmjeren i usredotočen na jednu točku. To je rezultat engleske discipline koja mi se jako sviđa. Naime, stale smo kraj njega i slikale se, ali on se pomaknuo i zagrabio s onom ogromnom čizmom toliko da je nas tri srušio na pod. Brzo smo se digle misleći da će nas još i pregaziti, ali ipak nije, na sreću. I nije samo to trulo u državi Engleskoj, već i iritantan tok kiše. Stojite na zebri i stavljate sunčane naočale jer vam sunce ide u oči tolikom snagom da ne možete vidjeti ništa, a kad pređete cestu, mokri ste. Uхватила vas je

kiša i onda vas prati još neko vrijeme. Ponovno naočale i tako u krug. Čudno, ali istinito. Da nisam doživjela, ne bih vjerovala. Pa nije onda ni čudno zašto Englezi nemaju ukusa u odijevanju. Ne bih ga ni ja imala. Izgubila bih volju po tom vremenu jer nikad ne znaš što obući i uvijek moraš nositi kišobran sa sobom, a to je ono što najviše mrzim. Nositi kišobran. Onda sam bezvoljna, auti špricaju, nagazim u lokve, ali jedno je sigurno. Da živim u Engleskoj i bavim se poduzetništvom zasigurno bih proizvodila i prodavala kišobrane. Dobro bih zaradila.

Moram vam još reći da smo bile na Atlanskom oceanu i Sjevernom moru. U Hrvatsku smo se vratile sa srebrom oko vrata i titulom viceprvakinja Europe.

Nadam se da vam se svidio moj kratki prikaz jednog davnog putovanja koje mi je ostalo u sjećanju, ali kad završim knjigu, u njoj slijedi detaljan opis svih događaja.

Dijana Beganović, II. c

Profesori u centru Varaždina

Tko se nije skrio, magarac je bio!

Marija Bistrica je marijansko svetište Majke Božje Bistričke, najpopularnije i najposjećenije svetište u Hrvatskoj, a prvi puta se spominje u 13. stoljeću.

Tihana Turković, IV.a

IZLET U HRVATSKO ZAGORJE

Stopama naših profesora ...

Povodom Dana škole, u listopadu 2007., profesori naše škole odlučili su se za izlet u Hrvatsko zagorje (ovaj puta bez nas). Taj prekrasni dio Hrvatske ima stare i zanimljive dvorce, a nešto sjevernije smjestio se barokni Varaždin, poznat kao grad glazbe i cvijeća. Ciljevi naših profesora bili su dvorac Trakošćan te svetište Marija Bistrica i već spomenuti Varaždin. Po onome što smo čuli, ne bi bilo loše da i učenici obiđu taj dio Hrvatske. Izrazita ljepota i sklad Varaždina zapanjuje sve one koji ga posjećuju kao turisti. Odlukuje se starom baroknom arhitekturom, prekrasnim ulicama, trgovima i parkovima te zanimljivim kulturno-povijesnim znamenitostima pa ga neki još nazivaju hrvatskim malim Bečom. Povijest grada seže u daleku 1181. godinu kada se ime Varaždina prvi puta spominje. Ovaj grad može se pohvaliti i činjenicom da je bio glavni grad trojedne Hrvatske krajem 18. st. Ako posjetite Varaždin, nesumnjivo ćete osjetiti duh prošlih stoljeća. Posebno je zanimljiv Dvorac Erdödy u kojem se danas nalazi muzej, nezaobilazni dio varaždinske bogate turističke ponude. Jedan od parkova Varaždina je poznato varaždinsko groblje koje je među najljepšim grobljima u ovom dijelu Europe.

EKSKURZIJE I IZLETI

Ispred ulaza u dvorac Trakošćan

Trakošćan je naš najpoznatiji dvorac smješten u srcu Zagorja, nastao još u 13. st. Imao je obrambenu ulogu. Konačni vlasnik Trakošćana u 16.st. postala je obitelj Drašković, a u 18.st. ga Juraj V. Drašković obnavlja u rezidencijalni dvorac te okoliš pretvara u romantičarski perivoj. Jezero u njegovoj blizini i gusta šuma koja ga okružuje privlače domaće i strane režisere na snimanje filmova ljubavnog i povijesnog sadržaja, a pogled s brda na kojem se nalazi dvorac zaustavlja dah i vraća posjetitelje u neko prošlo vrijeme kada su tuda šetali grofovi i srednjovjekovne dame u svojim raskošnim haljinama.

POSJET MINISTARSTVU EUROPSKIH INTEGRACIJA

U svibnju 2007. godine učenici 4.a razreda Neven Vukadinović, Ivan Vuković i Kristian Bertović posjetili su Ministarstvo europskih integracija kao učesnici EU kviza uz pratnju profesora Antona Samse. U jednoj od prostorija Ministarstva održano je predavanje za sve prisutne učenike o razmjeni i stipendiranju učenika i studenata u zemljama Europske Unije. Nakon toga učenici su posjetili Muzej Grada Zagreba, a iz priloženih slika sve se iščitava.

Marina Paušić i Tihana Turković, IV.a

The best of Španjolska

Na brodu nakon burne noći...

Da nam je znati što to vide

Uz sangriu uživali smo u flamencu

...ali još uvijek dobro raspoložene

Očarani čarobnim fontanama

Pravim navijačima ne smeta prazan stadion

Pod svjetlima reflektora na Canneskom tepihu

Nakon domaće juhe...

Vidi se utjecaj Monte Carla

...Gregor je 'navalio' na palačinke

Nismo odoljeli Gardalandu

EKSKURZIJE I IZLETI

Peja u društvu glavnih kockara

I'm the boss!

EMILIJA I TIHANA U OSVAJANJU 2. I 3. STUPNJA GOVORNIŠTVA

Dobar dan!

Mi smo Emilija i Tihana i završile smo 2. i 3. stupanj govorničke škole.

Poštovani čitatelji! Iako se govor ne piše, odlučile smo, samo za vas, prekršiti ovo pravilo kako bismo vam što vjernije dočarale što je to zapravo govornička škola.

Ravnatelj i autor programa govorničke škole je prof. dr. sc. Ivo Škarić. Temeljna se svrha iščitava u samom nazivu, a ta je ispunjavanje praznine koju redovni školski program ostavlja u govorničkom umijeću i u govornom izražavanju uopće. Prvi je cilj govorničke škole da preda učenicima stanovitu količinu govorničkih naputaka te da im dade početnu govorničku vještinu. Govoriti jasno znači misliti jasno, govoriti novo znači misliti novo. Učenje o dobrom govoru uvelike se svodi na učenje o dobrom mišljenju. Zato je jedan od bitnih ciljeva govorničke škole razvijanje ispravnog i kreativnog mišljenja. Prva govornička škola održana je u Malom Lošinj 1992. godine. Od tada, svakog proljeća i jeseni održava se u drugom gradu i okuplja mnoštvo srednjoškolaca iz cijele Hrvatske. Jubilama 30. govornička škola održana je u razdoblju od 3. do 11. studenoga 2007. u prekrasnim Mlinima kraj Dubrovnika. Mi tvrdimo da je govornička škola super. Sagledat ćemo to s praktičnog i društvenog stajališta.

Osim što se u govorničkoj školi uči kako sastaviti i održati javni govor, uči se i Toulminova argumentacija, neverbalni znakovi, govorni bonton, modeli humora, prigodni govori, pregovori, brainstorm... Također provode se testiranja fluentnosti i humora, a učenici sudjeluju i u ortoepskim i ortofonskim vježbama (ukoliko je to potrebno). Osim toga u poslijepodnevni satima organizirani su obvezni sadržaji.

Tako učenici mogu birati između voditeljstva, scenskog govora, debate, stvaranja promidžbenih poruka, sporta i TV ili radio novinarstva. Sve to korisno je u svakodnevnom životu. Utilitaristi kažu da je sve ono što je korisno super. Dakle, govornička škola je super.

S društvenog aspekta, govorničku školu pohađaju srednjoškolci iz cijele Hrvatske. Ove godine sudjelovalo je čak 320 učenika! Na taj način se zbližavaju i stvaraju trajna prijateljstva. Učenici su raspoređeni po grupama od desetak ljudi, ovisno o stupnju. Postoje 4 stupnja govorničke škole: početni, srednji, napredni i završni, a učenici mogu doći i na usavršavanje (5. stupanj). Na čelu svake grupe je mentor - diplomirani fonetičar. Iako su nam autoritet, mentori su iznimno susretljivi i dragi. Učenike i mentore zbližava zajednički večernji program na kojem se uvijek pokaže velika kreativnost. Tako smo ove godine imali prilike uživati u Retorici za 5, Stresu sa zvijezdama, Mentorijadi, TV emisiji XXX i programu „Radio Mlinara“ - službenog radija govorničke škole.

Neki će reći da je govornička škola isključivo zabava i da tjedan dana nepotrebno izostajemo s redovne nastave. Iako se ne dobivaju ocjene,

valja napomenuti da je program veoma naporan. Učenici su u pokretu od 7:30 kada započinje obvezna jutarnja tjelovježba, a potom i vježbe za glas i izgovor, pa do kasnih večernjih sati kada završava večernji program. Uz predavanja i program, učenici moraju i sastaviti svoj vlastiti govor. Teme za govor uglavnom su političke i učenici se zalažu za promjene i boljitak društva. Govor se izlaže javno i preduvjet je za dobivanje diplome govorničke škole. No sav taj trud je definitivno isplativ, a moramo reći i da je usvajanje novih znanja iz retorike jače od bilo kakvog umora. Dakle,

učimo neke nove stvari pa vrijeme nije potrošeno uzalud!

Da sažmemo, govornička škola je sinteza zabave i stjecanja znanja, stoga odgovorno tvrdimo da je govornička škola super. U govorničkoj školi smo, između svega ostalog, naučile da je cilj svakog govora uvjeriti publiku u ono o čemu se govorilo. U svakom slučaju, pozivamo vas da se sami uvjerite u jakost naših argumenata!

Hvala!

*Tihana Turković, IV. a
Emilija Sekulić, IV. a*

Ravnatelj govorničke škole, prof. emeritus Ivo Škarić

MLADI I CRKVA

Župni animatori

Od 16. do 22. srpnja 2007. godine, u obnovljenom pastoralnom centru u Baškim Oštarijama, održana je završna obuka mladih za župne animatore. Njih 33 iz Zagrebačke, Zadarske i Vrhbosanske nadbiskupije te iz Gospičko-senjske biskupije obavili su završni tečaj i time, nakon prethodno stečenih znanja sa četiri vikend-susreta u svojim biskupijama, dobili završna specijalistička znanja koja će im koristiti u budućem radu u svojim župama. Tečaj je održan u organizaciji Ureda za mlade HBK i njihovog programa «Mladi za mlade», te Salezijanske obitelji i našeg biskupijskog povjerenika za mlade, mr. Tomislava Rogića.

Po prvi puta su u obuci sudjelovali mladi iz naše škole. Oni su tom obukom stekli znanja koja će im pomoći u prenošenju Božje poruke među svojim vršnjacima bilo u školi ili u društvu. Stečena znanja i vještine osposobili su ih za grupni rad kojega mogu integrirati u nastavu i život škole.

Uloga animatora je aktivno sudjelovati u pastoralnom radu župe. Animatori iz naše župe Sv. Križa sudjeluju u pripremanju učenika osmih razreda za primanje sakramenta potvrde, aktivni su u raznim dobrotvornim organizacijama, križarima, a najvažnija im je

uloga župnog suradnika. Tako postaju jedan od stupova na kojima će naša župa i crkva čvrsto stajati i opstati u svim nadolazećim situacijama. U takvoj ulozi mladi počinju duhovno sazrijevati i postaju ljudi koji hodajući ovim svijetom neće ostavljati zjapeću prazninu već će svojim radom sijati sjemenje ljubavi, prijateljstva i tolerancije koje nas vodi u bolje sutra.

Zato ih moramo podržati i sami se aktivirati da i mi nešto pridonese u korist svoga bližnjega, u korist svoje zajednice, ili škole koja ima presudnu ulogu u životu svakog čovjeka. Mi smo sami kovači svoje sreće, zato pokrenite umorne duhove i uljepšajte život sebi i svima oko sebe.

Dino Paušić, I. a

ANKETA

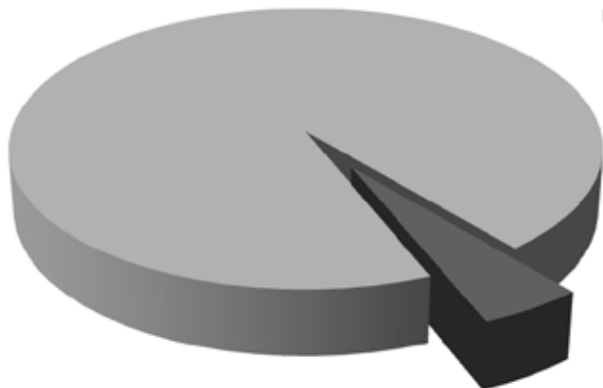
Što učenici naše škole misle o dobivanju izbornog prava sa šesnaest godina starosti?

Anketu smo provele među učenicima drugih, trećih i četvrtih razreda, a učenike završnih razreda ujedno smo pitale jesu li na zadnjim izborima glasovali (naravno, ako su postali punoljetni) i kako su se snašli u odabiru političkih stranaka te razumijevanju njihovih programa. Anketirano je ukupno 43 ispitanika. U četvrtim razredima ispitan je 21, a u drugim i trećim razredima 22 ispitanika. Najprije slijedi analiza ankete u četvrtim razredima:

Na pitanje trebaju li mladi sa 16 godina dobiti pravo glasa na izborima, njih 95% odgovorilo je NE, a 5% reklo je DA.

Bi li mladi trebali dobiti pravo glasovanja s navršениh 16 godina starosti?

■ DA
■ NE

Također, 95% ispitanih smatra da mladi sa 16 godina starosti nisu dovoljno zreli za donošenje takvih odluka, a samo 5% misli da su zreli.

Na pitanje "Misliš li da mladi sa 16 godina starosti prate politička zbivanja?" 4% ispitanih odgovorilo je DA, 86% odgovorilo je NE, a 10% je odgovorilo da NE ZNA odgovor na to pitanje.

Pokazalo se da među ispitanim učenicima četvrtih razreda samo njih 5% bi se uključilo u rad neke političke stranke sa 16 godina starosti, a 95% ne bi.

Zanimalo nas je jesu li punoljetni ispitanici izašli na posljednje izbore. Njih 65% odgovorilo je DA, a 24% njih nije izašlo na izbore jer nisu htjeli glasovati. Ostalih 11% nije glasovalo jer su bili spriječeni (najvjerojatnije odsutnost ili nešto slično).

Na pitanje "Bi li se s lakoćom odlučio/la za neku od političkih stranaka?" njih 86% odgovorilo je DA, a 14% reklo je NE.

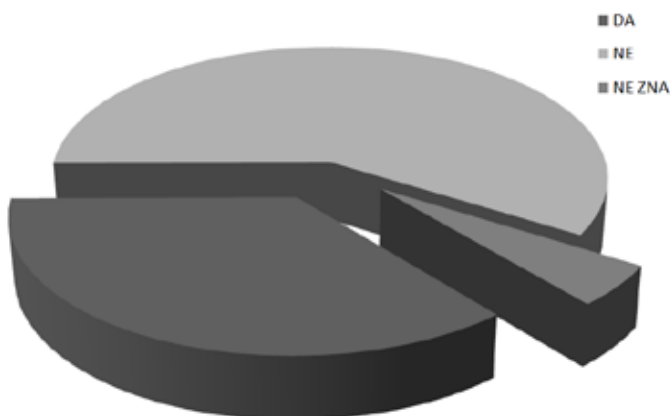
Na pitanje "Jesi li zadovoljan/a našom političkom scenom i ponuđenim političkim programima?" njih 14% je reklo DA, 81% je odgovorilo NE, a odgovor NE ZNAM zaokružilo je 5% ispitanika.

Analiza ankete u drugim i trećim razredima:

Od 22 ispitana učenika njih 36% misli da bi mladi već sa 16 godina starosti trebali dobiti pravo glasa, a 59% ispitanika odgovorilo je da ne bi trebali dobiti pravo glasa. Ne zna odgovor na to pitanje 5% ispitanih.

Bi li mladi trebali dobiti pravo glasovanja s navršenih 16 godina starosti?

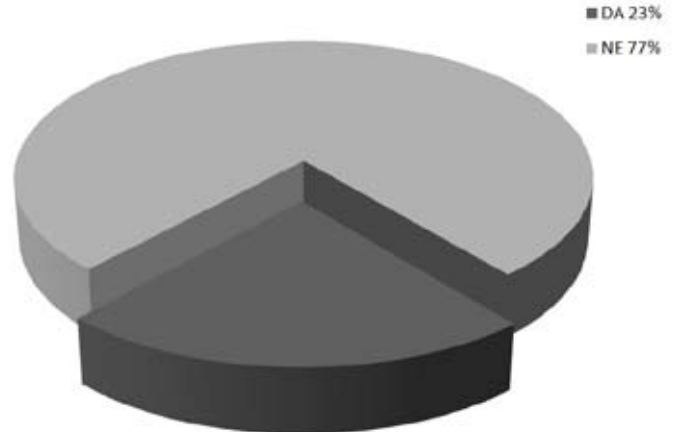
Većina, (50%) misli da mladi sa 16 godina starosti nisu zreli za odlučivanje na izborima, a 23% misli da jesu zreli. Ne zna odgovor na to pitanje njih 27%.

Čak 41% ispitanih ne zna prate li mladi sa 16 godina politička zbivanja. Njih 36% smatra da prate politička zbivanja, a 23% misli da ne prate politička zbivanja.

Kada je riječ o razumijevanju političkih programa, većina ispitanih (59%) misli da mladi sa 16 godina starosti razumiju političke programe koji se nude, a 27% misli da ne razumiju dok 14% ne zna odgovor na to pitanje.

Čak 54% odgovorilo je da bi se sa 16 godina starosti uključili u rad neke političke stranke kada bi imali mogućnost, a 32% ispitanih ne bi se uključili. Samo 14% ispitanika ne zna odgovor na ovo pitanje.

Zaključak: Većina ispitanih (od 43 ispitana njih 77%) misli da je prerano sa 16 godina starosti dobiti pravo glasa na izborima zbog nezrelosti za takvo odlučivanje.

*Emilija Sekulić, IV. a
Barbara Juko, I. d*

ŠUNKA, ŠPEK I ČVARCI PARTY

Dosta nam je trokuta, piroške, pizze, slanaca, buhtli i bureka! A sada, kada više nemamo ni trgovine u radijusu od najmanje 300 m situacija se pogoršala. Upravo iz tog razloga, maturanti 4.a odlučili su se na posve novi pothvat! Početkom prosinca 2007., organizirali smo dva „derneka“ kojima smo nastojali promovirati domaću hranu i usput se pošteno najesti! Iako vjerujemo da je promociji najviše pridonio luk (teško ga je bilo ne primijetiti), uvjeravamo vas da su domaći čvarci, špek i šunka (pa čak i domaće kiselo zelje i kuhani čaj) svakako pridonijeli da se dobro „najimo“!

Tihana Turković, IV.a

KREATIVNI KUTAK

GHOST STORY

I was coming back home from my friend's birthday party. It was very late, about half past three in the morning. I was supposed to be at home at that time, but I wasn't so I took a shortcut. The shortcut led through the small wood, near the river. While I was walking through the wood I remembered that in the past this place had been a Turkish graveyard. But I was walking and walking and then I stopped. There was something strange in this wood.

It was too quiet.

Suddenly, I heard someone walking through the river and coming closer... and closer... I was terrified. The wood was too dark and the footsteps were too close. I started running from that haunted wood and I wanted to escape. I stopped at an open part of the wood and turned back to see who was after me. Here, in the open, the moonlight was good so I could see better. A big, dark shade was slowly moving through the wood.

And then, it came out from the wood.

It was a zombie, probably a fallen Turkish soldier. He had no eyes but he was right there staring at me... with a sabre in his hands. He started walking again. But then, my dad came with a shotgun! He shot the zombie and blew his head off!

"WAKE UP YOU IDIOT"-said my friend to me "YOU DRANK TOO MUCH AND FELL ASLEEP". I looked at him and asked: Will you drive me home?

Goran Gračanin, IV.d

You Know You're Right

I will never bother you
I will never promise to
I will never follow you
I will never bother you.

Never speak a word again
I will crawl away for good.

I will move away from here
You won't be afraid of fear
No thought was put into this
And I've always known it would come to this.

Things have never been so swell
And I have never felt so well.

I'm so warm and calm inside
I no longer have to hide
Let's talk about someone else
Steaming soup begins to melt.

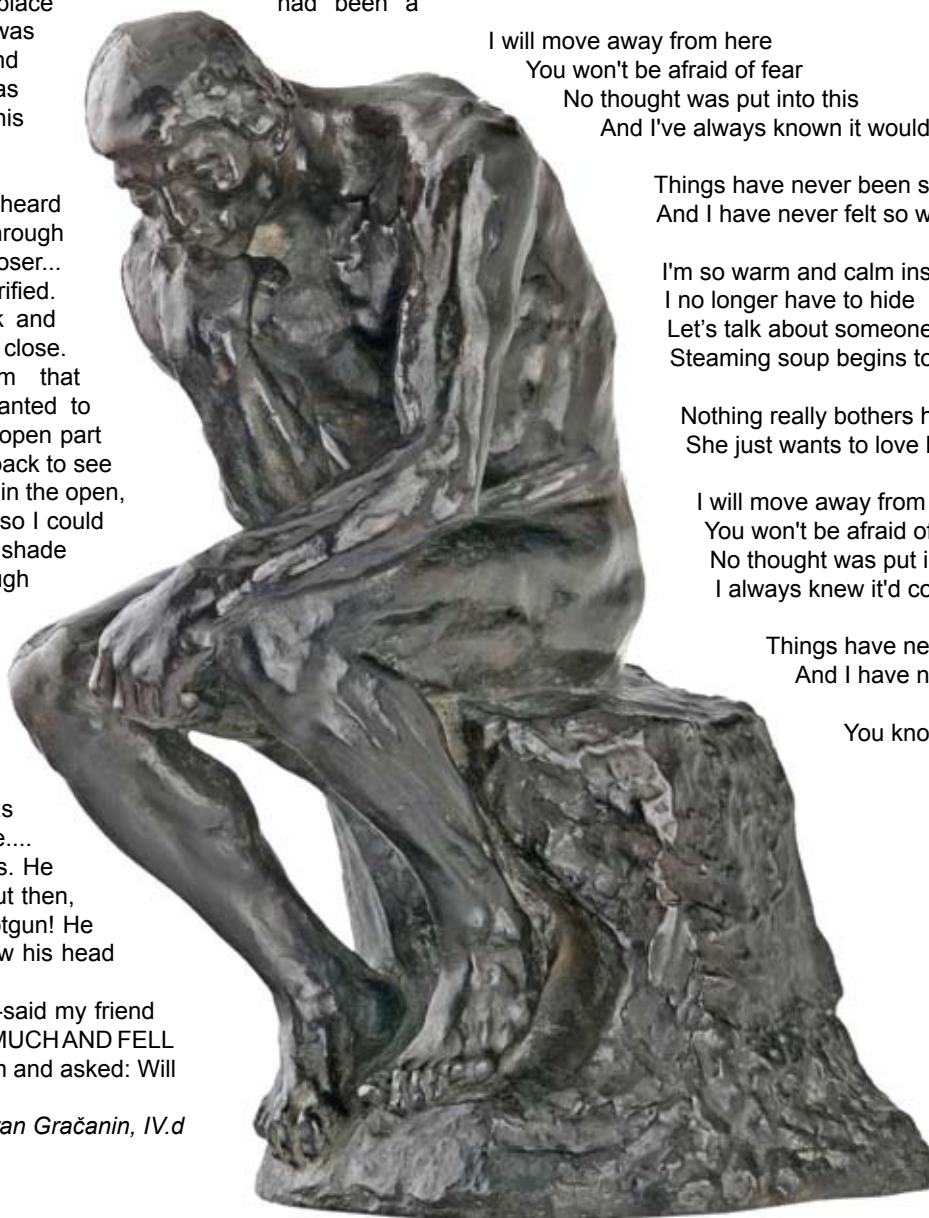
Nothing really bothers her
She just wants to love herself.

I will move away from here
You won't be afraid of fear
No thought was put into this
I always knew it'd come to this.

Things have never been so swell
And I have never felt that well.

You know you're right.

Ivan Skočić, III.d

INTERVJU: LANA STJEPANOVIĆ

PRVAKINJA HRVATSKE U SPORTSKOM PENJANJU

Lana Stjepanović je učenica III.a razreda, a bavi se zanimljivim sportom u kojem je osvojila prvo mjesto na Prvenstvu Hrvatske u svojoj kategoriji.

Zašto se baviš baš sportskim penjanjem?

Ovaj sport sam odabrala zato što nije običan nego je ipak malo ekstremniji. Volim sve sportove, a ovaj mi se sviđa jer je povezan s prirodom. Dakle, ipak je priroda ta koja je prevagnula u odabiru sporta s kojim ću se baviti.

Jesi li sportsko penjanje odabrala i zbog fakulteta (dodatni bodovi pri upisu)?

Između ostalog, bavljenje bilo kojim sportom mi je samo dobra priprema za fakultet kojim želim upisati.

Planiraš li se profesionalno baviti ovim sportom?

Ako uspijem upisati željeni fakultet, htjela bih se i dalje u životu baviti tim sportom jer mi je "ušao pod kožu". Možda "zalet" i kakav poziv za reprezentaciju.

Koje si nagrade dosad osvojila?

Na Prvenstvu Hrvatske, koje se ove godine održalo kod nas u Ogulinu, osvojila sam dva prva mjesta (u težinskom i brzinskom penjanju) u svojoj kategoriji (juniorke).

Ponosiš li se sobom?

Ha ha....Da, veoma se ponosim sobom i stvarno mi je ovo jedna od najdražih nagrada jer je trebalo puno truda i rada da se dođe do toga.

Je li u sportskom penjanju zastupljenost muškaraca i žena jednaka ili je to pretežito "muški sport"?

U sportskom penjanju definitivno ima više muškaraca, ali to ne znači da su žene manje važne.

Koliko ima cura u tvom klubu?

U mom klubu ima šest aktivnih članica.

Osim ovim, kojim se još sportom baviš?

Uz penjanje se bavim još i odbojkom u školi.

Smeta li ti previše obaveza učenju?

Bavljenje tim sportovima me ne ometa u školovanju, ali odricanja su velika. Manje sna, više i efikasnije učenje i manje slobodnog vremena.

Lana, hvala ti na suradnji i želimo da ti se i dalje redaju uspjesi jedan za drugim.

Sretno!

Hvala vama i nadam se da sam vam barem malo pomogla.

Maja Kašljević, III.a

INTERVJU : SEBASTIJAN GLAVIĆ

DRŽAVNI PRVAK U GIMNASTICI

Sebastijan Glavić, učenik 1. b razreda Gimnazije Bernardina Frankopana, državni je prvak u gimnastici. Već sedam godina se bavi gimnastikom koja iziskuje veliki napor i puno intenzivnog rada.

Sebastijane, koliko puta tjedno ideš na treninge i gdje se oni održavaju?

Svaki dan 3 sata, a održavaju se u Sokolskoj dvorani.

Smatraš li da su zadovoljeni svi uvjeti za najkvalitetniju izvedbu "vratolomija" koje je potrebno uvježbati za natjecanja?

Nisu, zato što nedostaje mnogo sprava za vježbanje.

Možeš li mi nabrojati neke najčešće spomenute discipline?

Parter, konj s hvataljkama, karike, preskok, ruče, preča.

Koja je tebi osobno najdraža, a koja najzahtjevnija disciplina u gimnastici i zašto?

Najdraže su mi ruče, a najzahtjevniji je konj s hvataljkama jer treba održati ravnotežu i uložiti velik napor da se održiš na njemu.

I samo još ovo: Kakav je to osjećaj osvojiti titulu državnog prvaka?

Nakon sedam mjesta vice-prvaka, vjerujte mi, nikakav!

Bernarda Anja Loos, I. b

NATJECANJA 2006./07. NAJBOLJI REZULTATI

23.02.2007.

Učenici Ivan Vuković, Kristian Bertović i Neven Vukadinović predstavljali su našu školu na natjecanju "Europska unija" koje je održano u Karlovcu, pod vodstvom prof. Antona Samse, i osvojili treće mjesto u konkurenciji od 7. ekipa.

27.02.2007.

U Karlovcu je održan županijski susret Lidrano 2007. Učenici naše škole postigli su izuzetno dobre rezultate, a neki od njih su predloženi za susret na državnom nivou. To su: Ana Mihaljević (IV.b) za novinarski rad (mentorica prof. Ksenija Maravić) i dramska družina u sastavu Ana Mihaljević (IV.b), Zorica Stipanović (IV.b), Bojana Mrvoš (IV.b) i Mario Sabljak (II.a) (mentori prof. Mihael Mužević i prof. Sunčica Pauković). Također je školski list Bernardin (glavna urednica Tihana Turković, III.a – mentorica prof. Ksenija Maravić) predložen za državni susret.

02.03.2007.

Održano je županijsko natjecanje iz hrvatskoga jezika. Najbolje rezultate postigli su: Gala Grba (I.a) 1. mjesto; Željko Mačić (I.a) 2. mjesto; Inka Kirasić (I.a) 4. mjesto i Ivana Rupčić (III.a) 5. mjesto. Mentor svim učenicima je prof. Hrvoje Magdić. Gala Grba dobila je poziv za državno natjecanje te osvojila 3. mjesto.

06.03.2007.

U Karlovcu je održano županijsko natjecanje iz njemačkoga jezika gdje je naš učenik Saša Zatezalo iz IV.d, u pratnji prof. Sunčice Pauković, osvojio 1. mjesto. Saša je pozvan na državno natjecanje i zauzeo 5. mjesto u državi.

13.03.2007.

Održano je županijsko natjecanje iz fizike. Najbolji rezultat postigao je Nikola Belobrajdić iz III.a koji je osvojio 3. mjesto. Uz pratnju prof.

Vlaste Salopek - Butković sudjelovali su i Neven Vukadinović (III.a), Saša Ogrizović (II.b), Ivan Turkalj (I.b) i Tomislav Radočaj (I.a).

13.03.2007.

Pod vodstvom prof. Ivane Pleštine, Helena Francetić iz III.a osvojila je 1. mjesto na županijskom natjecanju iz biologije i predložena je za državno natjecanje. Marija Mazor iz IV.b osvojila je 5. mjesto.

14.03.2007.

U Karlovcu je održano županijsko natjecanje iz kemije, a naši učenici postigli su sljedeće rezultate: Marija Mrvoš (IV.b) -1. mjesto; Gregor Turkalj (III.b) – 4. mjesto; Barbara Tomić (IV.b) – 5. mjesto; Tomislav Radočaj (I.a) – 6. mjesto. Mentor je prof. Ivanka Lesić. Marija Mrvoš pozvana je na državno natjecanje koje je održano u Dubrovniku te osvojila 4. mjesto u državi.

15. i 16. 03. 2007.

U Karlovcu je održano skupno natjecanje pod nazivom "Mladi poduzetnik". U ekipi su bila tri učenika: Ana Cindrić, Ivana Gašparović i Josip Franjković iz IV.c razreda. Mentorica je prof. Branka Drenšek. Ekipa je osvojila 1. mjesto, ali nisu pozvani na državno natjecanje. U pojedinačnom natjecanju nastupila je Sonja Oštarčević iz IV.c razreda i osvojila 3. mjesto. Iz predmeta Knjigovodstvo s bilanciranjem natjecala se Marija Kirasić iz IV.c razreda i osvojila 4. mjesto. Mentorica je prof. Marija Horački.

Na županijskom natjecanju iz talijanskoga jezika Suzana Kolić osvojila je 1. mjesto, Anamarija Kratofil 2. mjesto i Ilijana Šupica 3. mjesto. Mentorica je prof. Mirica Zorić.

Ove godine prvi puta u našoj školi održano je natjecanje prodavača. Učenice iz III.e razreda, Rozalija Kučinić, Dajana Batljan

i Antonija Matovina, pokazale su svoju vještinu prodavanja u trgovini, a ocijenjene su prema utvrđenim kriterijima.

19.03.2007.

Održano je županijsko natjecanje iz povijesti. Učenica Ena Gašparović iz I.a razreda osvojila je 1. mjesto i pozvana je na državno natjecanje. Mentor je prof. Anton Samsa. Na državnom natjecanju Ena je osvojila 6. mjesto.

21.03.2007.

U Gospiću je održano biskupijsko natjecanje iz vjeronauka. U konkurenciji pet ekipa, naša ekipa u sastavu: Jasmina Paher (III.d), Ines Salopek (I.d), Dajana Rebrović (II.b) i Ivona Prebeg (III.b), osvojila je 1. mjesto. Mentor je prof. Ana Stipetić. Ove učenice sudjelovale su na državnom natjecanju 10. i 11. svibnja 2007. u Vinkovcima.

Ekipa mladeži Crvenog Križa (Marija Paušić, Nataša Todorović, Mateja Sudarić, Dragana Pemper i Ena Pađen) sudjelovala je na gradskom natjecanju i osvojila 1. mjesto te je sudjelovala na županijskom natjecanju u Vojnić 21. travnja 2007. Mentori su prof. Dražen Rebernišak i prof. Ivanka Bužonja.

3.05.2007.

Održana je državna smotra projekata u okviru Nacionalnog programa odgoja i obrazovanja za ljudska prava u Zagrebu. Naš projekt imao je naziv Pogledaj, i ja živim pored tebe. U izradi ovog projekta sudjelovali su učenici: Tamara Herman, Slavica Perković, Žanet Tadić, Monika Turković, Monika Turkalj i Ivana Rupčić iz IV.a razreda te Matea Bertović, Petra Božičević, Blaženka Cindrić, Marko Francetić, Matea Magdić i Željka Maravić iz IV.b razreda. Mentor je profesor Hrvoje Magdić. Dana 9. 05. 2007. isti projekt nagrađen je u Karlovcu za osvojeno 1. mjesto u konkurenciji srednjoškolskih projekata, a na temu europskih integracija. Nagradu je dodijelio Savjet za europske integracije Karlovačke županije.

Marina Paušić, IV.a

BISERI

Profesorica: Kako bismo mogli drugačije u tom zadatku napisati vodu?

Učenica: Riječima!

Učenica: Vidimo gospođice kojima se nos prikazuje iz profita.

Učenica: Program je stvarno sažet i preopširan.

Profesor: Je, vidim, učio si!

Učenik: Bome, nisam se ni obrijat stiga!

Profesorica: Nastat će mi kratki spoj u glavi od tvojih pitanja!

Profesorica: Spužva je oprana kad iz nje ide prozirna voda!

Profesor: Stavite ovo pod upitnik da se zna da se ne zna!

Učenik (dok profesorica ispituje): Profesorice, imam pitanje!

Profesorica: Nema pitanja dok traje proces ispitivanja!

Učenica: Kad dvoje ljudi stupi u brak nestane kemije, ostane samo fizika.

Učenik: Prvi preduvjet za dobar brak su dva televizora.

Učenik: Ja bi umro za svoje zdravlje!

Profesorica: Zašto Bog daje zakon Židovima?

Učenik: Da ih ne mora opet topit

Učenica: Umjesto kontracepcijske pilule - "koncentracijske pilule"

Profesorica: Kako se zove dan Pedesetnice kod Židova?

Učenica: Ramazan.

Profesorica: Kako se još zovu Djela apostolska?

Učenik: Inkunabule.

Profesorica: Gdje je najstarija crkva u Europi od opeke?

Učenik: U Trošmariji.

Učenik(komentar na Dječiji križarski rat): Pola ih je pomrlo na Alpama, a ostali su šljakali u Italiji.

Učenica: Uzrok crkvenog raskola je da patrijarh želi biti bizantski car.

Učenica: Laici su ljudi koji sudjeluju u prenošenju istočnog grijeha.

Profesorica: Što je AFŽ?

Učenik: Antifašistička željeznica!

Profesorica: Ova vaša paralelka je mirna, nisu oni galamdžije!

Profesorica: Ti inače nisi loš učenik, a kod mene si takav.

Profesorica: Ja sam govorila sinu da studira tu elektrotehniku, a on izabrao šumarstvo, taj seljački fakultet!

Profesorica: We do not live in a world where marriage is svetinja!

Profesorica: Mislite da prema nekima ne treba biti generouse?

Profesorica: Zadatak devet point sedam...

Profesor: Vi se stišajte! Ne pitam vas čoporativno nismo u paleolitiku!

Profesor: Daj zašuti nije ovo sat dopisništva!

Učenik(opazanje pokusa): O kako smrdi!

Profesorica: Probajte riješit ovaj zadatak 4.39. Živim u nadi da ćete ga riješit!

Profesorica: Zašto ovdje imaš 1 iz matematike?

Učenica: A profesorica se naljutila zato što ne znam za 5.

Profesorica: Pa ti je dala 1!

Profesorica: Ako nemate papers pišite na papire!

Učenik 1.: Jel' se meni čini ili se ova rupa na vratima smanjila?

Učenik 2.: Da, zarasta.

Profesor: Zašto mi danas griješimo?

Učenica: Zato jer su one dvije budale jele jabuke!

Profesor: Da li bi putovali u Irak?

Učenica 1.: Je, pa da dobijem metak u čelo!

Učenica 2.: Pa to ti je gratis u paketu.

Učenik: Professore, znate li po čemu se razliku Irak i Iran? U Iraku ima više Amerikanaca.

Profesor (učenci koja često izostaje): Bit će da si ti medicinska enciklopedija na nogama.

Profesor: Idemo sada dalje. Nemojte ništa pisati. U biti, to bi sada trebalo prepisivati.

Profesor: Više mi ništa ne pada na glavu što bi vam mogla reći.

Profesor: Na slici je bračni par sa suprugom.

Profesor: Dat ću vam na primjer jedan primjer.

Profesor: Uskoro će zvoniti. Stoga polako svršavajte.

Učenici (pošto su vidjeli test): Isuse! Isuse Kriste! Isuse Bože!

Profesor: A da izmolimo jednu?

Profesor: A vama se ne diže kada ja ulazim?

Učenik: Nisam dalje pisao seminar jer nisam imao papira.

Profesor: Provjeri to na internetu!

Učenik: Ne mogu, nemam printer!

Profesor: Govori i šuti!

Učenik: Profesorice, smijem li na WC da pomokrim spužvu?

Profesor: How are you feeling today?

Učenik: Pa to baš i nisam učil.

Profesor: Imate knjigu pa slušajte.

Profesor: Neka redar dođe i zatvori prozor da ne dobijem upalu pluća!

Redar: Ne mogu zatvoriti, strgan je!

Profesor: Onda dođi i drži!

Profesor: Dal se zadovoljavaš ovom ocjenom?

Profesor: Sutra pišete nenajavljeni test!

Profesor: Upali svijetlo da se bolje čuje!

Učenik: And he was terorist.

Profesor: Pročitaj ponovo, piše turist.

Učenik. Ali on je mogao biti i terorist!

MATURANTI 2007. / 2008.

IV.a

Ana Luketić, Danijela Vuković, Monika Turković, Ana Župan, Helena Francetić, Marina Paušić, Slavica Perković, Žanet Tadić, Kristian Bertović, razrednica Ivanka Lesić, Ivan Vuković
Iva Šlat, Tamara Herman, Sanja Salopek, Valerija Zima, Ivana Rupčić, Tihana Turković, Monika Turkalj, Iva Ceranić, Petra Džankić, Neven Vukadinović

IV.b

Matea Magdić, Marija Paušić, Matea Bertović, Aleksandra Vujnović, Danijela Špehar, Tihana Vujnović, Nensi Ivošević, Tihana Kovačević, Blaženka Cindrić, Željka Maravić, Ivona Prebeg, Petra Božičević, Jelena Ačkar, Maja Ševrović, Ana Mamić, razrednica Ivanka Bužonja
Nebojša Milovanović, Mihovil Majetić, Dragan Stjepanović, Gregor Turkalj, Marko Francetić, Nikola Belobrajdić, Mario Vuković

IV.c

IV.a

Zrinko Županić, Maja Mavrović, Danijela Novaković, Natalija Mamula, Anja Jurašić, Helena Matijašić, Valentina Franjković, Nataša Vujnović, Nada Ivošević, Nataša Kosanović, Ivana Ivanac, Daria Maravić, Dijana Komljenović, Damir Sabljak, razrednica Dubravka Turina, Sanja Puškarić, Ivana Špehar, Martina Vuković, Martina Turković, Nikolina Štefanac, Tea Štefanac, Dejan Crnić, Bojana Večerinić, Matea Turković, Marina Salopek, Ana Grgurić, Sanja Maravić

IV.d

Tanja Grba, Ana Matasić, Orenla Matošević, Goran Gračanin, Katarina Salopek, Marina Stipetić, Alen Bečirović, razrednik Ivan Tironi, Jovanka Mišćević, Helena Maravić, Nikolina Juričić, Marijana Špelić, Nikolina Trbović, Silvija Matovina

III.e

Alen Cazin, Nikolina Brozinčević, Andrijana Babić, Mile Grković, Ana Marija Vuković, Ana Kirasić, Dario Bertović, Ivana Oštarčević, Ana Brlečić, Ivana Kordiš, Valentina Gojak, Merima Šuša, Ivana Petrović, Maja Maravić, Senka Vignjević, Nena Gašparović, Alida Radočaj, Suzana Velčić, razrednik Josip Badanjak, Milkica Đurđević, Nikola Brozinčević